

Giới thiệu Sưởi Ấm Vợ Yêu

Thể loại: Hiện đại

Số chương: 453 chương

Cô gả cho một tổng giám đốc chính là vì tiền mua sữa cho con trai.

Kết hôn ba năm, trừ trước mắt trưởng bối trong nhà ra thì bên ngoài họ chính là hai kẻ xa lạ.

Ông xã trong suy nghĩ của cô chính là mỗi tháng gửi vào thẻ của cô một khoản tiền sinh hoạt. Thế nhưng...

Khi cô gặp người cười chê lúc mua quần, ông xã lại chính là chỗ dựa của cô, kêu người ta mang hết đồ cho cô thử.

Đi làm muộn do thang máy trục trặc, ông xã cấp trên chẳng những không tính toán với cô mà còn tăng cho cô 50% lương.

Cô cảm thấy cuộc hôn nhân như vậy cũng không tệ, anh đột nhiên thay đổi, trở thành cha ruột con trai cô.

"Ly hôn, lập tức ly hôn!" Cô nắm chặt quả đấm, không thể tiếp nhận sự thật rằng cái đêm năm năm trước đó bị anh mạnh bạo đoạt.

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Thành phố D, khách sạn Úc Hào

"Tiêu Tiêu, con vào phòng 1501 chờ, mẹ có việc gấp phải trở về, yên tâm, lát nữa Hường Bắc sẽ tới tìm con".

Ngay cửu thang máy, mẹ cô Cao Trinh Ninh về mặt hiền lành cười nói với cô, nói xong vội vàng rời đi.

Diệp Tiêu nghe lời gật đầu, thò tay ấn xuống tầng 15.

Cô khoảng chừng mười bảy mười tám tuổi, ăn mặc đơn giản cùng với áo khoác lông màu trắng, mái tóc đen bóng mềm mại thả sau vai, càng làm nổi bật lên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn của cô, ngũ quan xinh đẹp, một đôi mắt trong trẻo sạch sẽ, giống như sương sớm ở bên trong của một đóa hoa bách hợp, tỏa ra hương thơm nhàn nhạt.

"Đình" một tiếng, cửa thang máy mở ra, Diệp Tiêu đi tìm số phòng, hành lang đèn lại đột nhiên bị tắt đi, một mảnh đen kịt.

Là... bị cúp điện sao? Cô trong lòng cảm thấy bất an.

Một hồi sau đột nhiên phía trước có tiếng bước chân dồn dập, một dây sau cô bị đè ngã xuống đất, bên tai truyền đến giọng nói của một nam nhân xa lạ: "Cho tôi..."

Cô thấy không rõ tướng mạo của anh ta, liều mạng dẩy dựa, nhưng vẫn không chạy khỏi được, nhưng vẫn không thể thoát khỏi, rất nhanh cô bị che miệng lại rồi bị kéo vào một chỗ hẻo lánh...

Theo một hồ con đau đớn dữ dội mà truyền tới, Diệp Tiêu thống khổ mang theo giọng nói nghẹn ngào lên tiếng: "Dừng..."

Cùng lúc đó, một người đàn ông khoảng năm mươi tuổi, thân hình mập mạp đi tới cầm chìa khóa mở cửa phòng 1501.

"Tiêu bảo bối, ta đến rồi đây". Hân vui vẻ mở đèn lên, ai ngờ trong phòng trống rỗng, nào có tiểu mỹ nhân nào?.

Rời khỏi phòng, ông ta vừa đi vừa hét với người bên kia điện thoại: "Cố Dũng Thành, anh con m* nó đùa giỡn với tôi phải không?, nói cho anh biết, hợp đồng đừng hòng tôi ký, Cố gia các người xong đời rồi!".

"..."

Vừa lúc cửa thang máy mở ra, một người đàn ông mang bộ đồ màu đen cùng lúc hai người đi ngang qua nhau, trên tay anh ta còn cầm bộ đàm: "Vương tổng, không thấy Hàn Chân đâu rồi... Ngài yên tâm, các anh em đang đi tìm..."

Năm năm sau, tại phòng thư kí tập đoàn Hàn Nhất.

"Tiêu Tiêu, đến phòng làm việc của tôi một lát". Bên trong ông nghe, truyền tới một giọng nói lười biếng.

"Vâng, Hàn Thiếu". Để điện thoại xuống, trên người mặc bộ đồ công sở màu đen, đi đến trước cửa phòng tổng giám đốc, gõ nhẹ ba cái dây cửa vào.

Khi cửa vừa đóng lại, phòng thư kí lập tức tùm năm tùm bảy bắt đầu thảo luận:

"Như thế nào Hàn thiếu lại tìm cô ta chứ?".

"Chẳng lẽ Hàn thiếu đổi khẩu vị rồi? Ăn sơn hào hải vị ngàn rồi muốn đổi sang cháo loãng ăn buổi sáng?".

"..."

"Khụ khụ khụ". Chu thư kí ho nhẹ, các bà tám lập tức yên lặng rồi ai nấy về chỗ của mình.

Trong phòng tổng giám đốc.

khí lạnh bao trùm tước bàn làm việc, Diệp Tiêu, hiện tại gọi là Cao Tiêu Tiêu, từ khi bước vào cửa tới giờ cô vẫn yên tĩnh đứng đó.

10 phút sau, cửa phòng nghỉ mở ra, một thân hình thon dài cao lớn bước ra.

Anh là Hàn Chân, tổng giám đốc tập đoàn Hàn Nhất, từ khi sinh ra đã ngậm thìa vàng, thượng đế sủng ái, cũng là chồng của cô.

Hàn Chân trước mắt, rất anh tuấn, cũng rất đẹp mắt.

Lông mi cụp xuống, đôi mắt đào hoa nhí vào như địa ngục, sống mũi cao thẳng, môi mỏng hấp dẫn, màu da trắng nõn, cả người toát ra vẻ sức quyến rũ vô cùng.

Dời mắt xuống dưới, anh tùy ý mặc một áo sơ mi màu trắng, nút áo đều không cài!

Lộ ra lồng ngực rộng lớn cùng với cơ bụng, sáu múi rõ ràng, nhìn rất rắn chắc, giống như người mẫu nam trên tạp chí.

Cao Tiêu Tiêu nhúi mày, trực tiếp đi tới đưa tay ra cài cúc áo lại cho anh, sau đó cầm lấy cà-vạt, luơt loát thắt cho anh.

Tốt rồi! cô phui tay, đối với tác phẩm của mình rất hài lòng.

Thân hình cao lớn trước mặt cúi xuống, khuôn mặt Hàn Chân nhúi lại, mở miệng trêu tức nói: "Vợ, em định ghim chết ông xã sao?".

Cao Tiêu Tiêu mặt không biểu tình nhìn anh, quay người muốn đi, bị anh kéo trở lại.

"Tay sao lạnh vậy? Có muốn nghỉ ngơi một chút hay không?". Anh vuốt ve bàn tay nhỏ bé mềm mại lạnh băng tong tay, nhúi mày nói.

Cao Tiêu Tiêu có chút nhẩn lại nói: "Hàn thiếu, tôi còn có rất nhiều công việc cần phải làm, nếu không có việc gì tôi đi trước".

Nói xong cô rút tay quay người rời đi.

Hàn Chân: "..."

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2-1

30 phút sau, cô làm xong công việc, Cao Tiêu Tiêu dựa ra sau ghế, xoa nắn cái eo đau nhứt của mình, buông lỏng cơ thể một lúc.

Cùng lúc đó cửa phòng tổng giám đốc mở ra, thân hình cao lớn của Hàn Chân đi ra, đi ngang qua bàn làm việc của cô, nhưng đột nhiên lùi bước lại, thấp giọng nói: "Tôi đi tìm bạn uống rượu, tối có thể không trở về ngủ".

Cao Tiêu Tiêu vẫn không ngẩng đầu lên, qua loa gật đầu, biểu thị đã biết.

Hàn Chân nhìn cô, đột nhiên tăng âm lượng nói: "Chu thư kí, công việc cũng không còn bận rộn nữa rồi nói với mọi người chiều nay có thể tan làm sớm".

"...Vâng, cảm ơn tổng giám đốc" Chu thư kí đứng lên, trên mặt biểu lộ có chút ngoài ý muốn cùng vui vẻ.

Hàn Chân hơi gật đầu, tiểu soái quay người rời đi.

Đem bản kê khai đưa cho Chu thư kí, không có gì sai sót, cô cầm lên bỏ vào túi prada của Hàn Chân, rồi cùng rời khỏi công ty.

Cô không về thẳng nhà, mà chạy tới trung cư Thủy Uyển, đi lên mở cửa nhà 1501.

"Mammy" Cao Tiểu Bạch bốn tuổi đang ngồi trên mặt thảm chơi trò chơi, nghe tiếng mở cửa quay đầu lại hô một tiếng.

"Tiểu Bạch, tối nay mẹ có thể ở lại ngủ cùng con... có vui hay không" Cao Tiểu Tiêu hưng phấn cời giày cao gót, cũng không kịp đổi dép lê, liền chạy tới ôm tiểu bảo bối vào lòng, sau đó lại hôn lên khuôn mặt trắng nõn vài cái.

"Ai nha, đừng ôm con". Tiểu Bạch bị cưỡng hôn bàn tay nhỏ bé liên rung lên, nhân vật trong trò chơi xem nữa bị đánh bại, nhanh chóng điều chỉnh lại rồi tiếp tục chơi tiếp, bộ dạng đang tập trung tinh thần.

Cao Tiểu Tiêu bùi môi, cô đành phải buông tay ra ghé bên cạnh ngồi, đáng thương nói: "Tiểu Bạch, mẹ hôm nay không thoải mái nhưng vẫn đến cùng con, con sao có thể không để ý tới mẹ chứ, nói, con có phải có bạn gái nhỏ rồi hay không, cho nên không tương mẹ nữa?".

Cao Tiểu Bạch im lặng một chút, thả trò chơi ra, chạy tới ôm lấy Cao Tiểu Tiêu, biết rõ mẹ giả vờ khóc nhưng vẫn an ủi: "Mammy không khóc, không khóc, Tiểu Bạch yêu nhất là mẹ nha".

Cao Tiểu Tiêu lập tức chuyển khóc thành cười, vui vẻ ôm lấy Tiểu Bạch xoay mấy vòng, sau đó liền thở không ra hơi, bởi vì... tiểu gia hóa rất nặng!

"Tiểu Bạch, hôm nay sao con không đi nhà trẻ?" Cô nhìn đồng hồ mới chỉ hơn ba giờ chiều, không lý nào, lúc này nhà trẻ vẫn chưa tan lớp mà?.

Tiểu Bạch nhướn mày nhìn về hướng Cao Tiểu Tiêu, bất đắc dĩ nói: "Mammy, hôm nay là thứ sáu nên buổi chiều không có đi học".

Cao Tiểu Tiêu vô trán nghĩ thầm, hôm nay là thứ sáu, công việc bề bộn nên cô quên mất thời gian.

Lại nhìn Tiểu Bạch đối với cô rất im lặng, Cao Tiểu Tiêu cảm thấy trong lòng mình bị đã kích, rõ ràng cô năm nay đã hai mươi hai tuổi rồi, lại bị con trai bốn tuổi của mình khinh bỉ, quả thực là bị sỉ nhục tột đỉnh!

bất quá không sao cả, ai biết cô sinh đứa con trai thông minh thiên tài như vậy.

Một tuổi đã biết nói chuyện, hai tuổi thuộc thơ Đường Tống, ba tuổi đối với cái gì là vũ trụ cảm thấy hứng thú, hiện tại bốn tuổi, lại bắt đầu chơi game online, nghiên cứu sản phẩm cải trang 3C.

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2-2

Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng mịn, thêm một đôi mắt to tròn, tròn mắt vừa to vừa đen, lông mi dài cong lên, cái mũi nho nhảnh cao, miệng nhỏ nhắn khẽ mím lại lộ ra vẻ quật cường cùng với sự trưởng thành sớm.

Làm sao bây giờ, Tiểu Bạch càng ngày càng đẹp, nhưng cũng rất hiển nhiên, bảo bối IQ cao như vậy cùng với ngoại hình như vậy khẳng định là không phải đi truyền từ cô.

"Mammy?" Tiểu Bạch cầm quả táo tên bàn, vừa gặm vừa hỏi: "Hôm nay baba lại đi công tác nữa sao?".

Năm năm trước sau một đêm kia, cô đã ngoài ý muốn mang thai của người đàn ông xa lạ kia.

Về sau, vì lo lắng bảo bối biết mình không có cha sẽ buồn lòng, nên cô đã lấy ảnh của Hàn Chân nói đó là "baba", nhưng "baba" bạn kiếm tiền nuôi sống gia đình nên không tới gặp bảo bối được.

Tiểu Bạch không giống như những đứa trẻ khác quấy nháo đòi ba, nhiều lần cậu nhóc lâu lâu chỉ hỏi tin tức của baba, sau đó gật đầu biểu thị đã biết. Bình tĩnh không giống như những đứa trẻ bốn tuổi khác.

"A... Baba con hôm nay đi với các chú uống rượu rồi, buổi tối mẹ ngủ cùng con được không?" Cxao Tiểu nữa thật nữa giả nói xong, nhìn khuôn mặt nhỏ

nhấn của con mình, không nhìn được căn vại cái lên đó.

Cao Tiểu Bạch đưa tay lên lau nước miếng dính trên mặt, vẻ mặt ghét bỏ nói: “Mammy, con đã bốn tuổi rồi, mẹ có thể hay không cứ căn con như chó nhỏ vậy”.

Cao Tiểu cũng thỏa mãn bỏ khuôn mặt nhỏ nhắn kia ra, sau đó cảm thấy thỏa mãn.

“Tiểu Bạch, buổi tối con muốn ăn gì, mẹ làm cho con ăn nha”. Cao Tiểu Tiêu bỏ kính đen xuống, đi vào phòng bếp hỏi.

Cao Tiểu Bạch nhếch miệng, “Mammy hãy buông tha phòng bếp, buổi tối để cho Tiểu Mao làm thì tốt rồi”.

Tiểu Mao là nhân viên làm thêm giờ do Cao Tiểu Tiêu thuê, mỗi ngày giữa trưa cùng buổi tối sẽ tới dọn dẹp vệ sinh cùng làm buổi trưa bữa tối, mặc dù cô không thể mỗi ngày ở chỗ này, có cô ấy ở đây chăm sóc cho bảo bối cô cũng yên tâm.

Cao tiểu tiêu nhú lông mày, đem dưa trong tay bỏ lại.

Ủ rũ tựa ở trên ván cửa, xem con trai nhỏ ở đằng kia chơi trò chơi, nhìn xem nhìn xem, đột nhiên lòng bắt đầu mà chua xót..., đáng thương nói một câu, “Tiểu Bạch.”

Cao Tiểu Bạch “À?” một tiếng, vẫn không nhúc nhích đang vẫn chăm chăm vào màn hình trò chơi.

Đã không có kính đen che lấp, Cao Tiểu Tiêu sở hữu một đôi mắt to nhìn vô tội vừa đáng thương, cô tỉnh lại nói, “Con có cảm thấy... Mammy có phải hay không rất thất bại?”.

Có người mẹ vô dụng như cô thật sự đáng thương ah, mỗi lần nấu cơm đều đem phòng bếp khiến cho như trải qua thế chiến tựa như.

Bất đắc dĩ bỏ trò chơi xuống lần nữa, Cao Tiểu Bạch đi đến cửa phòng bếp, cánh tay nhỏ khẽ vẫy, Cao Tiểu Tiêu ngoan ngoãn ngồi chồm hổ xuống, tựa đầu kê sát vào ngực nhỏ của con trai.

Hai bàn tay nhỏ bé ôm đầu Cao Tiểu Tiêu, lại nhẹ nhàng mà vỗ vỗ, Cao Tiểu Bạch giống như tiểu đại nhân nói lảm bảm, “Không thất bại không thất bại, sinh ra con thông minh ưu tú như vậy, bản thân mẹ cũng đã là công đức viên mãn rồi.”

“...” Cao Tiểu Tiêu ôm sát thân thể mềm mại trước mặt, nội tâm vừa ấm áp vừa muốn khóc.

Buổi tối, Tiểu Mao động tác lưu loát đã làm xong bốn món ăn cùng một bát canh, ba người đang ngồi ở bên cạnh bàn ăn lúc ăn cơm tối, chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên.

Cao tiểu tiêu nhìn điện thoại hiện ra hai chữ “Bà bà”, lập tức đứng dậy đi vào phòng ngủ, đóng cửa thật kỹ sau mới nhận nghe điện thoại, “Dạ, mẹ”.

“Mẹ, ta ăn xong bữa tối rồi, hiện tại đang cùng A Chân nằm trên ghế sofa xem tivi nha.” Cao Tiểu Tiêu nói dối không cần có bản thảo.

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

"Đứa nhỏ ngốc, còn lừa ta đây này!" Chung Du Hồng trách móc nặng nề lại đau lòng nói, "Ta buổi chiều dạo phố thấy tên tiểu tử thú kia rồi, bên người còn đi theo một con hồ ly tinh còn quét thẻ cho nó nữa chứ! Ta thật tức mà xem chút nữa xông lên cho con hồ ly tinh đó mấy bạc tai!"

"... Ách." Cao Tiểu Tiêu thái dương đỏ mồ hôi, Chung Du Hồng năm nay đã 55 tuổi, thế nhưng mà tính cách thẳng thắn hay xúc động, có khi còn như tiểu cô nương, thật đúng là lại để cho cô thật lo lắng đây, "Mẹ, người không có chuyện gì chứ?"

"Ta có thể có chuyện gì?" Chung Du Hồng thở dài, "Tiểu Tiêu, mấy năm này thật sự là con vất vả rồi, kỳ thật năm đó ông nội cho các con kết hôn, ta cũng là rất lo lắng trong lòng, nghĩ đến con có thể làm cho a Chân dừng cương trước bờ vực, không còn rong chơi nữa, nhưng là đến bây giờ, đã ba năm trôi qua rồi, ta cũng coi như nhìn thấu rồi."

Cao Tiểu Tiêu nhăn mũi, một tia không ổn ở đáy lòng đột nhiên bay lên, "Mẹ, ý của người là?"

"Ta nghĩ thông suốt!" Chung Du Hồng vỗ xuống đùi, vô cùng đau đớn nói, "Buổi tối hôm nay, bà nội cùng mẹ sẽ thay con làm chủ, để cho xú tiểu tử lựa chọn, xem là muốn tiếp tục tại bên ngoài ăn chơi đàng điếm, hay là cùng con sống vui vẻ!"

"... À?" Cao Tiểu Tiêu lập tức ngây dại.

Là muốn... để cho bọn họ ly hôn sao?

Không thể! Cao Tiêu Tiêu nội tâm mãnh liệt hô to.

Nhờ có Hàn Chân ba năm qua mỗi tháng chu cấp cho cô một số tiền sinh hoạt, nên cô mới có thể nuôi Tiểu Bạch, cho Tiểu Bạch học trường tốt nhất.

Cho nên, kiên quyết không thể ly hôn!

Chín giờ tối, biệt thự Duệ Viên, đại trạch Hàn gia.

Cao tiêu tiêu từ xe taxi đi ra.

Nàng đeo kính đen, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng thuần không cần son phấn, trên người ăn mặc đơn giản áo sơ mi T-shirt cùng quần jean... Một mắt nhìn, không thú vị chút nào, nhưng cũng là các trường bồi thích nhất con dâu như vậy.

Đẩy cửa biệt thự ra, "Thiếu phu nhân đã về rồi!" giọng dì Liên lập tức vang vọng toàn bộ biệt thự.

Ách, Cao Tiêu Tiêu xấu hổ nhìn bà cười cười, cúi đầu cúi gầy, Hàn lão phu nhân thanh âm từ trong phòng khách vang ra, "Tiêu nhi tới rồi!"

"Bà nội." Cao Tiêu Tiêu bước nhanh đi tới, ngồi xuống ghế sa lon cùng lão phu nhân ngọt ngào nói.

Hàn lão phu nhân tóc đã bạc, nhưng sắc mặt vẫn hồng hào phơi phới, khí chất ưu nhã cao quý, nhìn thấy Cao Tiêu Tiêu không ngừng ngoắc tay, "Mau tới mau tới, lại để cho ta xem thật kỹ cháu dâu bảo bối."

Đề Cao Tiêu Tiêu ngồi bên người, Hàn lão phu nhân nắm bàn tay nhỏ bé của cô, từ đầu đến chân nhìn kỹ cháu dâu đã lâu không gặp, hai mắt cười tủn tủn, trong miệng càng là không ngừng nói, "Chút nữa ta phải giáo huấn a Chân mới được, làm gì mà giao cho con nhiều công việc như vậy, làm không có thời gian đến thăm ta."

Cao Tiêu Tiêu trên mặt ngọt ngào mỉm cười, "Bà nội, là con sai! Về sau con nhất định giảm thời giờ làm việc sẽ thường xuyên tới thăm người, không liên quan tới a Chân."

Xem, chăm chỉ làm việc lại hiểu được thông cảm cho ông xã, Cao Tiêu Tiêu bội phục chính mình.

Lão thái phu nhân vui mừng cười cười, nghĩ lại nghĩ đến chính sự tối nay, mặt thoáng cái lại trầm xuống, "Tiêu Tiêu, bà nội thật không nỡ, nhưng...Bà nội càng không nỡ để cho con chịu ủy khuất! Du hồng nói đúng, con đáng giá để một nam nhân đến thương con, chỉ trách, a Chân chúng ta không có phúc khí đó."

"Là ai không có phúc khí à?" Một giọng nam đột nhiên truyền tới.

Cao tiêu tiêu ánh mắt khẽ động, quay đầu nhìn lại.

Trước cửa, nam nhân đang đứng ngược lại với ánh đèn vàng, một thân mặc trên người bộ âu phục màu đen nổi bật lên vẻ bất phàm của anh, anh tuấn khuôn mặt ngũ quan góc cạnh rõ ràng, khoe miệng cười xấu xa, một nam nhân anh tuấn cực phẩm!

Thoáng nhìn Cao Tiêu Tiêu trong mắt kích động, Hàn Chân trong mắt vui vẻ càng đậm, một bên bước chân dài hướng tới phòng khách bước đi thông thả, một bên chậm rãi cời ra cà- vạt, môi mỏng hơi câu nói, "Vợ, như thế nào về nhà cũng không gọi ông xã cùng đi?"

Cao tiêu tiêu bị anh xưng hô mập mờ như vậy làm đỏ mặt, thu hồi ánh mắt, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức khôi phục lại bình thường.

"Xú tiểu tử!" Hàn lão phu nhân đứng dậy, nâng lên cây trượng trực tiếp chỉ hướng anh, "Lại chạy đi chỗ nào lêu lổng rồi! Nói!"

Hàn Chân duỗi tay nắm chặt cây trượng, "Bà nội, con cả ngày hôm nay đều ở công ty đi làm, không tin người hỏi Tiêu Tiêu."

Nói xong, hất cằm lên hướng Cao Tiêu Tiêu ra hiệu.

Cao tiêu tiêu nhận được ám hiệu của anh, nhưng mặt như cũ không biểu tình, cuối cùng dứt khoát cúi đầu.

Hàn Chân, "..."

Đứa cháu này của bà, lúc nhà trẻ đặc biệt ưa thích bọn con gái, học ở trường đại học còn hơn thế nữa, cách hai ba ngày lại có tin tức để nhà báo đưa tin, mỗi lần đi ra ngoài bên người lại có bạn gái, thay đổi không ngừng.

Vốn tưởng rằng kết hôn có thể sửa đổi, bà có thể sớm một chút ôm cháu đức tôn, không nghĩ tới ba năm qua, cháu dâu bụng một chút động tĩnh đều không có, cái này lại để cho bà sao có thể không lo!

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Hàn Chân chặn lại cây trường của Hàn lão phu nhân, ngồi xuống ghế salon ôm eo bà, quan sát làn da của lão phu nhân, trong miệng “chặc chặc” nói: “Bà nội, vài ngày không gặp, làn da của bà mịn màng ra không ít nha, xem ra bộ mỹ phẩm lần trước con đưa cho người dùng rất hiệu quả, nếu không lại mang đến cho người một bộ nữa?”.

“Thật vậy sao?” Hàn lão phu nhân nghe xong, khuôn mặt đang căng thẳng trở nên hớn hờ lên, đưa tay soa mặt mình tự nói: “Trách không được, gần đây mấy bà bạn ta đều nói khí sắc ta dạo này rất tốt!”.

“Cái đó rất đúng” Hàn Chân cười nhẹ “Bà nội nhìn người bây giờ rất trẻ, đừng nói là 60 tuổi, nói 40 tuổi cũng có người tin”.

Hàn lão phu nhân cười không ngấm miệng được, lại vẫn giả bộ không vui trừng mắt liếc cháu trai, “Miệng lưỡi trơn tru...”

“Mẹ!” Chung Du Hồng nghe không nổi nữa, từ phòng bếp đi tới nói: “Người xem người, mới mấy câu lại bị nó lừa gạt rồi.”

Hàn lão phu nhân trên mặt nhanh chóng hiện lên tia xấu hổ, bà đẩy tay cháu trai ra, mặt lộ vẻ ghét bỏ nói: “Trời nóng, đừng dựa vào gần ta như vậy.”

Hàn Chân bị ngã vào ghế sofa bên kia, anh nhú mày, duỗi thẳng chân dài, tay đưa vào túi quần lấy ra cái bật lửa cùng bao thuốc lá.

Chỉ là, còn không đợi anh đem điếu thuốc đốt, Chung Du Hồng đoạt lấy điếu thuốc ném lên trên bàn trà, “Hút cái gì hút! Đã đầy đủ rồi, nên, phải nói vào chính sự rồi!”

Chung Du Hồng hai tay khoanh lại, tư thế đàm phán, “Hiện tại người trong cuộc đều đã đồng ý, a Chân, trước tiên ta hỏi ý nghĩ của con, việc hôn sự này, đến tốt cùng người là ý định tiếp tục nữa không, hay muốn như thế nào?”

Hàn Chân lười biếng tựa vào ghế sofa, trong tay không có thuốc, đành phải vuốt vuốt cái bật lửa màu đen, một bộ không đếm xỉa tới giọng điệu nói ra: “Con lúc nào nói qua không rồi hả?”

Chung Du Hồng ánh mắt nhìn thẳng con của mình, ý đồ theo nét mặt của hắn, động tác nhìn trộm nội tâm của hắn, “Vậy con ở bên ngoài cùng những hồ ly tinh kia kết thúc sao?”

Hàn Chân quẹo rũ ra khỏi miệng: “Mẹ, con đã theo như người nói, những người phụ nữ kia chỉ là mang đến xã giao thôi.”

“Bịa đặt!” Chung Du Hồng khinh thường, “Cả nước người ta vẫn làm ăn đầy thôi, họ cung đi xã giao vậy, vậy sao ta không gặp họ mang theo phụ nữ bên người?”.

Hàn Chân giải thích: “Mẹ, nếu người không gả cho cha con quá sớm, căn bản là không có cơ hội hiểu rõ đàn ông. Con đã nói với người, đàn ông bây giờ, làm việc phong cách là không giống nhau, có người nghiêm túc đàm phán, có người thì trò chuyện vui vẻ, về phần con, là thuộc về thứ hai!”

Cao tiêu tiêu: “...”

“Con ah!” Chung Du Hồng cũng bị đánh bại, đưa tay chỉ vào Hàn Chân, tức giận ngồi ở đó nói không ra lời.

“Tốt rồi tốt rồi.” Hàn Chân ôm Chung Du Hồng, khoe miệng có chút nhếch lên, “Mẹ, vui vẻ lên chút, không nênm tức giận, dễ dàng có nếp nhăn. Đúng rồi, phòng bếp có gì ăn hay không? con vừa cùng Duệ Đình uống rượu xong, hiện tại dạ dày có chút không thoải mái.”

“Dạ dày lại đau!” Hàn lão thái phu nhân nhú mày, lập tức nói với Di Liên, “Di Liên, tới phòng bếp làm trà giải rượu, làm thêm một chút đồ ăn khuya thanh đạm.”

“Bà nội, vẫn là người thương con nhất.” Hàn Chân đưa tay phải ra ôm bà vai Hàn lão phu nhân.

Thấy Hàn Chân không nói gì về vấn đề ly hôn, Cao Tiêu Tiêu thở dài một hơi, không rảnh thưởng thức hình ảnh vui vẻ của ba người trước mặt, lén cầm lấy điện thoại mở lên coi.

Bây giờ cũng đã hơn chín giờ rồi, không biết Tiêu Bạch có đi ngủ đúng giờ hay không?

Đột nhiên, Hàn lão phu nhân xoay đầu lại: “Tiêu Tiêu.”

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5

Cao Tiêu Tiêu bỏ điện thoại xuống, mặt cười ngọt ngào nhìn Hàn Lão phu nhân: “Bá nội?”

“Tiêu Tiêu, đã ăn cơm tối rồi sao? Có muốn cùng a Chân ăn thêm một chút điểm tâm khuya không?”. Hàn Lão phu nhân vẻ mặt hiền lành hỏi.

Cao Tiêu Tiêu vội lắc tay, “Bá nội con không ăn nữa đâu, đã muộn rồi, ăn nữa không hóa được sẽ bị béo lên mất”.

“Béo cái gì ah thật là.” Hàn lão phu nhân vẻ mặt không đồng ý, đang muốn khuyên vài câu, thì Hàn Chân đang ngồi bên cạnh bà đứng dậy đi sang.

Anh đứng dậy ngồi vào bên cạnh Cao Tiêu Tiêu, hai bàn tay thon dài hướng tới thắt lưng cô ôm chặt, vừa vặn đem cả người cô ôm chặt trong lòng.

Bởi vì ngồi quá gần, trên người anh mùi hương nam tính mát lạnh, hòa lẫn với mùi thuốc lá cùng hương vị của rượu xông vào mũi, làm cho Cao Tiêu Tiêu hô hấp không khỏi loạn xạ.

Một khuôn mặt hoàn mỹ tính xảo nam tính tiến đến trước mặt của cô, ánh mắt tựa như hoa đào ở hồ sâu phẳng phất giống như chứa ẩn tình, nói, “Anh rất ưa thích vợ đáng người như vậy, mặc quần áo trông rất gầy, thoát nhì... Không có chút thịt!”

Cao Tiêu Tiêu rất nhanh nháy cái đầu xuống, trên mặt nhìn vẻ bối rối, trái tim lại nhin không được bang bang nhảy dựng lên.

“Ha ha ha.” Hàn lão phu nhân ở một bên thoả mãn nở nụ cười, hiển nhiên, Hàn Chân nói lời này lại để cho bà dấy lên hi vọng, “Tốt rồi tốt rồi, a Chân, Tiêu Tiêu, đêm nay hai các con cùng đừng trở về, ở đây ngủ một đêm, ngày mai Hạ Hạ từ Anh trở về, vừa vặn mọi người cùng nhau ăn một bữa cơm”

Cao tiêu tiêu trong lòng lộp bộp một tiếng, Hàn Chân cũng đã một lời đáp ứng xuống, “Vâng.”

Cảnh ban đêm dần dần khuya.

Di Tuệ rất nhanh bưng đồ ăn đi ra, Hàn Chân ở đây bị Hàn lão phu nhân lôi nhai nên đi đến nhà ăn.

Cao Tiêu Tiêu ở trên ghế sa lon có chút đứng ngồi không yên, thân thể không thoải mái, lại có chút lo lắng cho Tiêu Bạch...

Đúng vào lúc này, người đứng đầu Hàn gia Hàn Chính Minh cả người có chút mùi rượu trở về, Cao Tiêu Tiêu đứng dậy hô, “Cha.”

Hàn Chính Minh lạnh lùng nhìn cô một cái, xoa xoa cái trán, cau mày đi lên lầu.

Cao Tiêu Tiêu hơi có vẻ xấu hổ đứng ở đó, Hàn lão phu nhân đã trở về phòng nghỉ ngơi, Chung Du Hồng cũng không ở phòng khách, trong phòng ăn, Hàn Chân thoải mái nhai nhả uống một ngụm súp, căn bản cũng không có nhìn thấy, ngược lại là Di Liên sinh lòng không đành lòng qua tới dỗ dành cô nói, “Thiếu phu nhân, tiên sinh uống say chính là như vậy đấy, người đừng để trong lòng.”

Cao Tiêu Tiêu nhìn bà cười cười, “Không có sao.”

Hàn Chính Minh gần đây đều không thích cô, ba năm này, nếu như không là vì cô là vợ của Hàn Chân, đoán chừng ông liền nhìn cũng không muốn nhìn cô một cái?

Trên lầu.

“Ông xã, anh đã về rồi.” Chung Du Hồng mới từ phòng con trai đi ra, nhìn thấy chồng liền đi tới.

Hàn Chính Minh cời âu phục đưa cho bà, “Lén lút làm gì đó?”

Chung Du Hồng vừa cười vừa nói, “Đêm nay a Chân cùng Tiêu Tiêu ở lại đây ngủ, cho nên tôi chuẩn bị cho con bé một bộ đồ áo ngủ gợi cảm.”

Hàn Chính Minh tức giận hừ lạnh một tiếng, “Hình như người ta đâu muốn ở đây, một tuần đều tới không đến một lần! Cái gì "Con cháu đầy đàn"? Tôi xem, thì ra là ba mẹ mê tín, đã tin tưởng lão hòa thượng trong niếu kia nói hươu nói vượn, kết hôn ba năm rồi, không chỉ chưa cho tôi thêm một đứa cháu trai, ngược lại tội nó đều dọn ra bên ngoài ở...”

“Ông xã, anh nói nhỏ một chút.”

Hàn Chính Minh mượn men rượu lại càng nói càng lớn tiếng, “Đây là nhà tôi, tôi dựa làm gì phải nói nhẹ? Muốn tôi nói, lại để cho bọn chúng tranh thủ thời gian đi sao...”

Lời nói còn lại..., bị tiếng đóng cửa chặn lại.

...

Cao Tiêu Tiêu đứng tại cầu thang, bóng dáng đơn bạc đứng ở đó một hồi, sau đó lựa chọn quay người xuống lầu, đem khay đưa về phòng bếp.

Di Liên nhìn xem trà giải rượu rõ ràng không động vào, im ắng thờ dài.

Thật không biết tiên sinh nghĩ như thế nào nữa, Thiếu phu nhân một cô gái tốt như vậy, vì cái gì người lại không thích chứ? Không sao có thiếu gia ưa thích...

Trở lại phòng khách, Cao Tiêu Tiêu lấy điện thoại ra, nhìn Tiểu Bạch trên màn hình.

Không biết đã qua bao lâu...

“Tiêu Tiêu.” Giọng nói trầm thấp từ tính đột nhiên tại sau lưng vang lên, cô bị dọa toàn thân run lên, điện thoại từ trên tay rơi xuống đất.

“...” Hàn Chân bất đắc dĩ nhìn xem cô, khuôn mặt tuần tú hơi nhúu nói, “Vợ, em thế nào giống gấp quý vậy?”

Thanh âm của anh khủng bố như vậy sao?

Cao Tiêu Tiêu điện thoại nhặt lên lập tức xem màn hình có bị sao không, mặt không biểu tình đứng dậy, nhìn anh nhặt nhặt hỏi, “Ăn xong chưa?”

Hàn Chân nhúu mày, đột nhiên sắc mặt có chút khó coi, không nói một lời liền ôm lấy cô, hai con ngươi còn hơi híp lại.

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6

Tuy nhiên Hàn Chân ngày bình thường một bộ không đứng đắn, nhưng mỗi khi hắn bày ra cái này ăn nói có không chút ý tứ, Cao Tiêu Tiêu không phải không thừa nhận, trong đầu vẫn có một ít nhút nhát.

Cô cúi đầu xuống, nhìn xem mũi chân của mình, trầm mặc không nói.

Hàn Chân lại đột nhiên “Xùy~~” mà một tiếng lại bật cười, thanh âm cũng khôi phục lúc trước vui vẻ, “Đã ăn xong. Đi thôi, chúng ta trở về phòng.”

Nói xong, anh cầm chặt lấy bàn tay nhỏ bé Cao Tiêu Tiêu, mang theo cô hướng thang lầu đi đến.

Cao tiêu tiêu, “...”

Trở về phòng, anh cầm tay của cô làm cái gì?

Phòng ngủ Hàn Chân với phòng ngủ của Hàn Chính Minh cùng Chung Du Hồng bên cạnh, mới vừa đi tới lầu hai, Chung Du Hồng bụng một cái cái chén không từ trong phòng đi ra.

Chứng kiến một đôi đang dặt tay nhau, Chung Du Hồng hai mắt sáng ngời, “Thời gian không còn sớm, a Chân, tranh thủ thời gian mang vợ của con trở về phòng nghỉ ngơi đi.”

Hàn Chân môi mông mím cười, “Mẹ, người như thế nào... Cười vui vẻ như vậy?”

Chung Du Hồng sắc mặt cứng đờ, trừng mắt liếc anh một cái, lại nháy mắt ra hiệu mà với Cao Tiêu Tiêu nói ra, “Tiêu Tiêu, áo ngủ vừa rồi mẹ đã chuẩn bị xong, còn có ngày mai muốn mặc quần áo, đều ở trên giường, con một hồi vào xem, không thích hợp lại nói với ta.”

“...” Cao Tiêu Tiêu thụ sủng nhược kinh nhìn bà, “Cảm ơn mẹ.”

“Đưa nhỏ này, như thế nào khách khí như vậy ha ha, sớm chút nghỉ ngơi ah.” Chung Du Hồng nói xong, phát điệu hát dân gian rồi rời đi.

Hàn Chân nhìn mẹ đi xuống lầu, sau một lúc lâu, hắn cúi đầu nhìn tay hai người, mở miệng trêu tức nói, “Vợ, mẹ đã đi rồi.”

Cao tiêu tiêu sững sờ nhìn xem anh, không có kịp phản ứng.

Hàn Chân khoe môi độ cong càng giờ lên, nâng lên chỗ tay hai người đang nắm hướng cô ra hiệu.

Cao Tiêu Tiêu biến sắc, nhanh chóng đem tay rút ra, một câu cũng không nói đẩy cửa phòng ra đi vào.

Hàn Chân cười cười, cũng đi theo đi vào.

Gian phòng ngủ này, là phòng ngủ Hàn Chân trước khi kết hôn, phong cách đen xám

Ba năm trước đây bọn họ nhận được giấy kết hôn về sau, lấy Hàn Chân “Vợ chồng cần không gian độc lập” vì vậy nhanh chóng chuyển đi ra ngoài.

Hàn gia cao thấp đều vui vẻ đáp ứng, thực tế lúc ấy Hàn lão gia còn khoẻ mạnh, nghĩ đến có thể nhanh chóng được ôm cháu đức tôn, đáp ứng hết sức sáng khoái, ai ngờ thẳng đến ông mất đi, cũng không thấy được bóng dáng cháu đức tôn...

Nghĩ vậy, cao tiêu tiêu trong lòng tự có cảm giác tội lỗi.

Bất kể nói thế nào, cô cùng Hàn Chân, chẳng khác gì cùng nhau tạo ra cuộc hôn nhân giả, từ ba năm trước đây đến bây giờ, đều lừa gạt trường bối Hàn gia.

Hàn Chân sau khi vào cửa nhìn xem Cao Tiêu Tiêu đang ở đó ngăn người, “Em đi tắm trước hay anh tắm trước?”

Cao Tiêu Tiêu hoàn hồn, “... Ah, anh tắm trước đi, tôi đi trải giường chiếu.”

Hàn Chân không nói gì thêm, cầm quần đùi tiến vào phòng tắm.

Cao tiêu tiêu mở ngăn tủ ra, lấy ra cái chăn cùng đệm, tại ghế sofa bên cạnh động tác lưu loát sửa sang lại.

Hơn 10" sau, Hàn Chân từ phòng tắm đi ra, dáng người hoàn mỹ ngược lại chỉ mặc vào một chiếc quần đùi, trên tay còn cầm khăn lông khô lau nước trên người, “Vợ, anh tắm xong rồi.”

Cao Tiêu Tiêu “Àn” một tiếng, đối với mỹ nam đứng trước phòng tắm nhìn như không thấy, cầm lấy áo ngủ hướng phòng tắm đi đến.

Hàn Chân lau kho tóc, đem khăn mặt quăng đi, đi đến ghế sofa bên cạnh nằm xuống.

Vệ trong phòng tắm tựa hồ còn mùi của Hàn Chân, Cao Tiêu Tiêu nhăn cái mũi, cởi quần áo rồi tắm rửa đơn giản.

Bụng dưới có chút hơi đau, eo cũng đau không, Cao Tiêu Tiêu tắm xong, cầm qua áo ngủ, lại lập tức trốn tròn mắt.

Bộ đồ ngủ này dĩ nhiên là toàn bộ trong suốt, tuy nhiên kiểu dáng không tính quá bạo lộ, nhưng cứ như vậy mặc vào cũng không tránh khỏi quá khoa trương đi? Nói không chừng người nào đó còn cho là mình muốn quyến rũ anh nữa?

Nghĩ đến cái nhảy mất vừa rồi của mợ chồng, Cao Tiêu Tiêu vỗ vỗ cái trán, có một chút dờ khóc dờ cười.

Không có biện pháp, cô đành phải đem T-shirt áo sơ mi cùng quần jean lại mặc lại trên người, không sao cũng vừa mới thay hồi lúc chiều, cũng không bản.

Đi ra phòng tắm, Cao Tiêu Tiêu nhìn thoáng qua nam nhân trên ghế sofa lon tựa hồ ngủ rồi, tắt đèn, nằm lên giường.

Một đêm bình yên vô sự.

Sáng ngày thứ hai, Cao Tiêu Tiêu sau khi Hàn Chân rời đi cũng nhanh chóng rời giường.

Cho dù không biết làm cơm, cũng xuống xem có gì giúp thì giúp.

Quả nhiên, Chung Du Hồng trong phòng bếp đang thái rửa hành tây vừa nhìn thấy Cao Tiêu Tiêu, con mắt lập tức cười, “Tiêu Tiêu, sớm như vậy đã rời giường rồi..., như thế nào không cùng a Chân ngủ nhiều hội một chút à?”

Cao Tiêu Tiêu vẻ mặt vui vẻ, “Mẹ, a Chân đi ra ngoài chạy bộ sáng sớm rồi, cho nên con xuống xem có hay không có thể giúp người đấy.”

Chung Du Hồng cười đem trong hành tây tay bà bỏ xuống, “Được rồi, việc ở phòng bếp giao cho Di Liên làm, Bà nội các con cũng rời giường rồi, cùng mẹ đi ra ngoài cùng Bà nội trò chuyện.”

“Dạ.” Cao tiêu tiêu cúi tạp dễ, nhu thuận đi theo Chung Du Hồng đi ra phòng bếp.

“Đúng rồi, như thế nào không có mặc quần áo ta chuẩn bị cho con, không phù hợp sao?” Chung Du Hồng nhin không được lại hỏi.

Cao Tiêu Tiêu đã thử cái váy kia, chỉ là không phải phong cách của cô, cảm giác không thích hợp với cô chút nào... Bất quá Chung Du Hồng kiên trì như vậy, cô liền mỉm cười mềm mại đáp, “Vừa rồi con định xuống phụ làm điểm tâm sáng, sợ làm bẩn nên không có mặc, đợi lát hồi con sẽ lên thay”.

Chung Du Hồng nhẹ gật đầu, hiển nhiên đối với người con dâu này rất hài lòng.

Hàn lão phu nhân đang tại trên ghế sofa lon cúi đầu nhìn xem cái gì, bà hôm nay mặc bộ đồ màu xanh sẫm, búi tóc cẩn thận tỉ mỉ, nhìn không giống như bà lão đã 80 tuổi.

Nghe được âm thanh hai người bà quay đầu lại sau, bà buông album ảnh, đối với Cao Tiêu Tiêu ngoắc, “Tiêu Tiêu, mau tới đây.”

Cao Tiêu Tiêu nắm tay lão phu nhân ngồi xuống, nghe bà nói mang theo tự hào giọng điệu, “Hạ Hạ chúng ta xem như học thành về nước rồi, đúng rồi, con còn chưa thấy qua bạn trai con bé đúng không?”

Bạn trai? Trong trí nhớ Hàn mẫn Hạ kia xinh đẹp lại kiêu ngạo, lại chịu kết giao bạn trai?

Cao tiêu tiêu nhìn sang ngón tay Hàn lão phu nhân, một giây sau, dáng tươi cười trên mặt lập tức cứng đờ.

Trong tấm ảnh, Hàn mẫn Hạ giữ lại đầu tóc quần màu nâu, khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo xinh đẹp, dáng tươi cười càng là vô ưu vô lo.

Bên cạnh của cô là một nam nhân, khuôn mặt anh tuấn như điêu khắc, con mắt đen kịt, sống mũi cao thẳng, môi mỏng khẽ mỉm môi, tuổi trẻ lại khí chất trầm ổn... Đây hết thảy, giống như khuôn mặt quen thuộc trong trí nhớ của cô.

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Thấy vẻ kinh ngạc của Cao Tiêu Tiêu, Hàn lão phu nhân che miệng cười đắc ý, “Tiêu Tiêu, thế nào, ta nói người cháu rể này cũng không tồi đúng không?”

Cao tiêu tiêu, “...”

Chung du hồng ở một bên bất đắc dĩ nói, “Mẹ, người xem người kia, còn chưa gặp mặt lần nào, không thể nhìn mặt mà đoán người được...”

“không phải là tới trưa có thể gặp mặt rồi sao? Sao có thể cho là không tốt được, hơn nữa, ta xem ảnh chụp đã cảm thấy tiểu tử này rất tốt, nghe Hạ Hạ nói như mới hai mươi sáu tuổi, nhưng là người nhìn xem khí chất này...” Hàn lão phu nhân càng nói càng vui vẻ, hiển nhiên đối với người cháu rể tương lai này hết sức hài lòng.

Cao Tiêu Tiêu đột nhiên tim bắt đầu đập nhanh..., có ý tứ gì? Chẳng lẽ buổi trưa hôm nay, anh ấy muốn cùng Hàn mẫn Hạ cùng trở về?...

“Tiêu Tiêu, Tiêu Tiêu, Tiêu Tiêu...” Chung Du Hồng liên tiếp hô vài tiếng.

“... Dạ?” Cao Tiêu Tiêu hoàn hồn, hai mắt sững sờ nhìn về phía bà.

“Đứa nhỏ này, nghĩ cái gì mà nhập thần như vậy?” Chung Du Hồng nhìn cô, trong ánh mắt tràn đầy ranh mãnh, “Yên tâm đi, a Chân trong chốc lát khẳng định sẽ trở lại rồi.”

Cái này có gì liên quan tới chuyện này chứ? Cao Tiêu Tiêu đầu đầy hắc tuyến, đành phải khước môi cứng ngắc cười cười.

Hàn lão phu nhân cũng cười, chỉ thấy Cao Tiêu Tiêu thẹn thùng, thích thú nói ra, “Được rồi được rồi, Du Hồng, con đi xem điểm tâm đã xong chưa.”

“Dạ” Chung Du Hồng đứng dậy đi ra.

Hàn lão phu nhân đóng lại quyển album, tay nắm chặt tay Cao Tiêu Tiêu, nhẹ giọng nói, “Tiêu Tiêu, hiện tại cháu gái nhỏ của ta cũng sắp lấy chồng sinh con rồi, con cùng a Chân, định lúc nào cho ta thêm một chất trai đây?”

Cao tiêu tiêu trong lòng chấn động, cô không dám nhìn bà nội ánh mắt tràn ngập chờ đợi, yên lặng cúi đầu.

Hàn lão phu nhân nhìn xem cháu dâu “Cúi đầu thẹn thùng”, ôn hòa nhẹ tay vỗ vỗ tay cô, tiếp tục lời nói thăm thía, “Bà nội biết rõ, tuổi của con còn nhỏ, nhưng là... A Chân năm nay cũng đã 29 tuổi, bố của nó đang định sang năm đem Hàn gia hoàn toàn giao cho nó, cho nên bà nội hi vọng các con có thể cố gắng một chút, tranh thủ sang năm lại để cho a Chân lên làm ba ba, được không?”

Cao Tiêu Tiêu ngồi ở đằng kia toàn thân cứng ngắc, trong nội tâm cảm thấy thật áp lực cô cơ hồ muốn thở cũng không nổi..

“Bà nội người chưa ăn sáng sao?” Một giọng nói quen thuộc lại kịp thời giúp cô giải vây, Hàn Chân đứng trước cửa, mang quần đùi thể thao màu xám thêm áo sơ mi T-shirt, ngũ quan tuấn mỹ, thân hình cao ngất, lộ ra bắp chân rắn chắc và thon dài.

Không phải không thừa nhận, Hàn Chân, mặc cái gì cũng đẹp.

Hàn lão phu nhân thấy cháu trai trở về, cười tủm tỉm đứng dậy, Cao Tiêu Tiêu đem đế tay trên đầu gối, nhẹ nhàng thờ ra thật sâu.

Ăn xong điểm tâm, Cao Tiêu Tiêu thấy mọi người vội vàng chuẩn bị nghênh đón cháu rể vào cửa, rốt cục lấy lý do trở lại phòng ngủ thay quần áo.

Đóng cửa lại, cô lập tức gọi điện thoại về nhà.

Bây giờ là 10 giờ sáng rồi, Tiểu Bạch mỗi đêm 9 giờ ngủ, sáng sớm 7 giờ đã rời giường, đồng hồ sinh vật rất chuẩn, cho nên giờ này... có lẽ đã ăn điểm tâm rồi?

Quả nhiên...

“Alo.” Điện thoại bắt lên, truyền âm thanh đến lười biếng của tiểu gia hỏa.

“Tiểu Bạch, là Mammy đây.” Cao Tiêu Tiêu nói xong, trên mặt lộ ra vẻ ôn nhu.

“Ah, Mammy sớm.” Tiểu Bạch nói xong, còn ngáp sâu một cái.

“Tiểu Bạch rất mệt sao? Đêm qua ngủoi khi nào ngủ sao?” Cao Tiêu Tiêu nhú mày, tối hôm qua nàng xem cammera, 10 giờ hơn Tiểu Bạch đã nằm ở trên giường rồi.

“Đêm qua vì chờ người mà không có ngủ được.” âm thanh tiểu gia hỏa hơi như trẻ đang lên án.

“Thực xin lỗi Tiểu Bạch, Mammy buổi tối hôm qua... Bạn quá, cho nên quên điện thoại cho con.” Cao Tiêu Tiêu đau lòng nói, “Tiểu Bạch, vậy ngủoi tranh thủ thời gian lại đi ngủ một lát đi, Mammy buổi chiều trở về cùng con được không?”

“Uh, con ở nhà chờ mẹ. Còn có... Lần sau không thể như thế này nữa.” Tiểu gia hỏa đã nhận được cam đoan, lập tức khôi phục lại giọng điệu cao lạnh mang theo chút lười biếng.

Cao Tiêu Tiêu đầu đầy hắc tuyến, “... Tốt, mẹ biết sai rồi.”

Cúp điện thoại, Cao Tiêu Tiêu nghĩ đến phải mua cho Tiểu Bạch một cái điện thoại di động, nếu không có chuyện gì cần gọi lại bất tiện.

Bất quá trước mắt chuyện quan trọng nhất, là thay đồ đã, dù sao lát nữa Hàn mẫn Hạ muốn mang bạn trai về nhà.

Cao Tiêu Tiêu nhìn trong tủ treo quần áo có một bộ lễ phục màu hồng phấn, nhìn vào trong kín thấy có vài phần thanh lịch.

10 phút sau, Cao Tiêu Tiêu mặc lễ phục chậm rãi xuống lầu.

Trên ghế sofa, Hàn Chân cũng không biết lúc nào đổi lại áo sơ mi trắng cùng với quần dài màu đen, giờ phút này chính ưu nhã chân bắt chéo xem ipad.

Bị Chung Du Hồng đẩy một cái, anh ngẩng đầu nhìn hướng Cao Tiêu Tiêu, một giây sau liền đem ipad để đặt một bên, thon dài hai tay liền tiếp vỗ vai cái, còn khoa trương thổi một tiếng huýt sáo.

Cao tiêu tiêu, “...”

Anh về phần biểu diễn như vậy quá không sao?

Di Liên vừa vận bụng trà tới, hai mắt tỏa sáng tán dương nói, “Thiếu phu nhân thật xinh đẹp.”

Cao tiêu tiêu đã đi xuống, thò tay xao xao mái tóc phía trước, mỉm cười trả lời, “Cảm ơn di Liên.”

Hàn lão phu nhân cùng Chung Du Hồng đều cười tủm tỉm xem cô, trên mặt lộ ra vẻ thỏa mãn, ngược lại là Hàn Chân, đột nhiên đứng dậy, ngón trỏ thon dài vuốt cằm, chậm rãi hướng cô đã đi tới, “A..., nếu như không đeo mắt kiếng mà nói...”

Cao tiêu tiêu vội vàng giữ gọng kính, vẻ mặt cảnh cáo đối với anh nói ra, “Tôi cận thị cao, không đeo mắt kiếng sẽ không nhìn thấy.”

Hàn Chân hạ lỏng mày, phảng phất như không cam lòng, thò tay đem tóc của cô vén ra sau tai.

Động tác của anh vừa nhanh lại đột nhiên, Cao Tiêu Tiêu chỉ cảm thấy bên tai nóng lên, một cỗ mùi ấm áp nam tính xông vào mũi, mặt của nàng lập tức nóng lên.

Hàn Chân nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trước mắt, da từ trắng dần dần chóng hơi có chút phấn hồng, thời gian dần qua, lỗ tai cùng cái cổ đều đỏ lên, sợi tóc tròn bóng đầy mềm mại, mang theo một mùi thơm ngát không biết tên, anh thậm chí có một chút không nỡ buông tay...

Đúng lúc này, âm thanh người hầu tại cửa vào vang lên, “Tiểu thư trở về rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Toàn thân Cao Tiêu Tiêu lập tức căng thẳng, hai tay không tự giác nhanh siết thành quyền.

Hàn Chân nhìn Cao Tiêu Tiêu đột nhiên khản trương, cười khẽ một tiếng, ngón tay buông mái tóc ra, chuyển thành ôm ở bờ vai của cô.

Sau đó, anh cúi đầu xuống, môi mông ghé vào bên tai của cô, âm thanh vừa trầm thấp lại mềm mại nói, “Vợ chó khản trương, có ông xã ở đây.”

“...” Cao Tiêu Tiêu bị cử động thân mật anh làm rối loạn trong lòng, lỗ tai và đôi má đều là hô hấp ấm áp của anh, lòng cũng bắt đầu nhảy loạn.

Được rồi, cô là đang... khản trương quá!

“Bà nội, mẹ! Con đã trở về!” mang theo một làn gió thơm đưa lại, một thân Hàn mẫn Hạ váy liền áo màu vàng nhạt xuất hiện.

Chỉ là... Cao Tiêu Tiêu nín thở đem ánh mắt lướt qua sau người cô, lén lút nhẹ nhàng thở ra.

Cùng đi Hàn mẫn Hạ vào, là vẻ mặt yêu thương của Hàn Chính Minh, đi theo đằng sau là mấy người hầu xách hành lý, cũng không có thân hình nam nhân khác.

Hàn Chân liếc liếc cô, đem cô đang bắt đông ôm vào trong lòng.

Hàn mẫn Hạ rất nhanh phát hiện Hàn Chân cùng Cao Tiêu Tiêu trong phòng khách, nàng cúi gầy cao gót, dép lê đều không đổi nhào tới, “Đại ca, chị dâu nhỏ! các người cũng ở nhà nha!”

Đưa tay ra thân mật ôm lấy Cao Tiêu Tiêu, Hàn mẫn Hạ lệch ra cái đầu, mắt to nhìn từ trên xuống dưới, cuối cùng vênh lên miệng nói ra, “Chị dâu nhỏ, chị như thế nào cùng hai năm trước không có chênh lệch ah, giống như... Một chút cũng không thay đổi nha?”

Cao tiêu tiêu mỉm cười ôn nhu nói, “Hạ Hạ, em so hai năm trước hấp dẫn hơn nhiều rồi.”

Hai năm không gặp, tiểu nha đầu xinh đẹp thanh tú như trước, giờ phút này đã là tiểu nữ nhân uyển chuyển phong tình, hơn nữa thiên kim kiêu nữ gia đình lớn, khó trách có thể bắt được của Cố Hường Bắc.

Hàn mẫn Hạ bị nói vậy có chút ngượng ngùng, nắm tay Cao Tiêu Tiêu lắc tới lắc lui, thanh âm vừa mềm lại mỉ, “Chị dâu nhỏ, người lại giễu cợt người ta...”

“Hạ Hạ.” Hàn lão phu nhân đã cắt đứt lời nói Hàn mẫn Hạ..., “Bạn trai con đâu? Không phải nói hôm nay cùng trở về sao?”

Hàn mẫn Hạ sững sờ, lập tức buông tay Cao Tiêu Tiêu ra, nói, “Hường bắc nói trong nhà có việc gấp, cho nên chạy trở về rồi.”

Hàn lão phu nhân mấy ngày nay cảm xúc đang vui, nghe nói như thế lập có chút bất mãn, nhũn mày nói ra, “Vậy ngày hôm qua con cũng không nói một tiếng, thiết thời ca ca cùng chị dâu con đều tại chỗ này đợi...”

Hàn mẫn Hạ mếu miệng, có chút ủy khuất, “Anh ấy vừa xuống máy bay đã đi, con làm sao biết được.”

“Con nha đầu kia...” Hàn lão phu nhân đập cây gậy xuống mặt đất.

Chung Du Hồng lập tức ra hiệu với Hàn mẫn Hạ.

Hàn mẫn Hạ ngẫm hiểu đi qua, ôm cánh tay lão phu nhân, âm thanh ngọt làm nũng nói, “Bà nội, đừng nóng giận mà, đợi một lát ta gọi điện thoại cho hướng bắc, khi nào anh ấy rảnh lấy tức tới gặp người được không?”

Hàn lão phu nhân thấy Hàn mẫn Hạ chân còn chưa mang dép, cũng chẳng quan tâm tức giận, lập tức đau lòng nói, “Mau mang dép vào, đừng để bị lạnh.”

Chung Du Hồng đi lấy dép lê, Hàn mẫn Hạ thì đem khuôn mặt nhỏ nhắn tựa ở trên vai lão phu nhân, “Bà nội, vẫn là người thương con.”

...

Nhìn trước mắt một nhà mọi người đang vui vẻ, Cao Tiêu Tiêu bộ dáng nhu thuận đứng bên cạnh Hàn Chân, trên mặt nở nụ cười nhàn nhạt, như chuyện của người ta không liên quan đến mình.

Giọng nam trầm thấp dễ nghe lại đột nhiên vang lên trên đỉnh đầu cô, “Hạ Hạ đã trở về rồi, con cùng Tiêu nhi buổi chiều còn có việc, chúng con phải đi trước rồi.”

Lời vừa nói ra, ngoại trừ Cao Tiêu Tiêu, mọi người kinh ngạc nhìn về phía Hàn Chân.

Hàn mẫn Hạ ủy khuất nói, “Ca ca, như thế nào em vừa trở về các người muốn đi nha? Người ta còn muốn cùng chị dâu nhỏ trò chuyện.”

Hàn Chính Minh càng là tức giận đến không được, “Chuyện gì quan trọng như vậy? Hôm nay là cuối tuần, không thể ở đây một chút sao?!”

Hàn Chân cười mây trời nước chảy đầy, “Làm công việc của vợ chồng.”

Cao tiêu tiêu, “...”

Mọi người, “...”

20 phút sau.

Cao tiêu tiêu ngồi ở trên ghế phụ Bentley, vừa nghĩ tới bộ dáng tươi cười vừa rồi của mọi người, cô trong lòng tự dưng cảm thấy bức bối, nhúu mày nói, “Anh về sau có thể hay không nói khiêm tốn một chút không?”

Hàn Chân dùng một tay lái xe, cười như không cười nhìn cô một cái, “Tiêu Tiêu, ông xã ra sức vì em diễn xuất như vậy, em vậy mà ghét bỏ anh?”

Cao tiêu tiêu, “...”

“Hơn nữa, em dám nói... Vừa rồi em không muốn rời đi?” Hấn lại nói thêm một câu.

Cao tiêu tiêu khẽ giật mình, lập tức chốt dạ quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Hồi sau, âm thanh Cao Tiêu Tiêu lại lần nữa vang lên, “Phiền toái anh dừng ở cửa hàng phía trước.”

“Làm cái gì?” Hàn Chân thuận miệng hỏi.

Cao tiêu tiêu mặt không đổi sắc, “Ah, mùa hè đã tới rồi, muốn đi mua mấy cái váy.”

“Được” Hàn Chân môi mông hơi câu, trực tiếp đem xe lái vào hầm đỗ xe của cửa hàng.

Dưới hầm đỗ xe.

Trong mắt Cao Tiêu Tiêu đầy vẻ kinh ngạc, Hàn Chân cũng đi theo xuống xe, áo sơ mi trắng phối hợp quần tây đen đơn giản, làm cho người khác bất giác không thể dời mắt đi được.

“Mua váy sao? Anh đi cùng em” giọng điệu giống như ông xã tốt.

Cao tiêu tiêu, “...”

Anh hôm nay là không phải uống lộn thuốc? Kết hôn ba năm qua, đây là lần đầu anh chủ động muốn cùng cô đi dạo cửa hàng!

Nghĩ nghĩ, Cao Tiêu Tiêu cười khách sáo nói, “Không cần, tự em đi là được rồi, Hàn thiếu có chuyện thì đi mau đi.”

Hàn Chân hai tay bỏ vào túi quần, khuôn mặt tuấn tú đang ấm áp đột nhiên như trở lên một tầng băng, “Hàn thiếu?”

Cao Tiêu Tiêu mặt cứng đờ, “...”

Cao Tiêu Tiêu rất không có khí thế nhanh chóng yếu đi xuống dưới, cúi đầu xuống nhỏ giọng nói, “Ách, a Chân...”

Hàn Chân hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng xoay người, phảng phất mang theo một cỗ khí, chân dài hướng thang máy đi đến.

Cao tiêu tiêu nhú cái mũi, giống như cô vợ nhỏ đi theo.

Cao tiêu tiêu vốn định đi lên lầu 5 mua cho Tiêu Bạch một cái điện thoại rồi trở về nhà, kết quả như vậy, không thể không ngoan ngoãn đi theo Hàn Chân đi lên lầu 10 trang phục của nữ.

Tại một cửa hàng đồ của nữ cao cấp, điện thoại Hàn Chân vang lên, hấn ra nhìn thoáng qua, không e dè tiếp nghe.

Cao Tiêu Tiêu nghe anh nói tựa hồ là công việc, cô ở một bên nghe lén cũng không phải vấn đề, nhắc chân vào bên trong nhìn kỹ hấn nói.

Ai ngờ...

“Thử rồi có mua không” Cô bán hàng mở miệng là một câu như vậy.

Cô ta lưu ý đến Cao Tiêu Tiêu trên chân chính là một đôi giày da giá bình thường, không có trang điểm, cũng không có làm tạo hình, còn đeo mắt kính to

như vậy, giống như người không có tiền.

Tuy nhiên chiếc váy này giá trị xa xỉ, nhưng là ai biết được, có ai biết được tự coi mình là đại tiểu thư!

Cao tiêu tiêu đang vuốt bộ váy liền buồng ra, trong lòng buồn đến không chịu được.

Muốn hay không như vậy “mắt cầu xem người thấp” à? Tuy nhiên cô hoàn toàn chính xác mua không nổi...

“Đem lời nói mới rồi lặp lại lần nữa.” âm thanh trầm thấp quen thuộc đột nhiên ở sau lưng vang lên.

Cao Tiêu Tiêu lại càng hoảng sợ, quay đầu lại chứng kiến Hàn Chân chính về mặt hung ác nham hiểm nhìn cô bán hàng kia.

Anh thân hình cao hơn 1m85, khí thế bức người, lại bày ra cái ánh mắt sắc bén, không có mấy người có thể thừa nhận được.

Cô bán hàng cũng là có mắt nhìn người, nhìn quần áo Hàn Chân, ăn nói cùng khí thế, biết là chính mình tuyệt đối đắc tội không đụng nổi đại nhân vật, tranh thủ thời gian cúi người xin lỗi, “Thực xin lỗi thực xin lỗi, đều là lỗi của ta, xin tiên sinh tha thứ.”

Hàn Chân lạnh lùng “Xùy~~” một tiếng, “Xin lỗi cô ấy.”

Cao tiêu tiêu, “...”

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9

"Tiểu thư, thực xin lỗi, ngài đại nhân đại lượng, tha thứ tôi một lần." Cô bán hàng đành phải lấy khuôn mặt khổ ra, ăn nói khép nép hướng Cao Tiêu Tiêu xin lỗi.

Cao Tiêu Tiêu túng quần không biết làm sao, nhìn mặt nhân viên khác của cửa hàng cũng đều hướng tới cô, đành phải nói, "Không có sao, lần sau đừng như vậy là được rồi."

"Cảm ơn tiểu thư, ta sẽ nhớ kỹ." Cô bán hàng nói xong, cúi đầu bộ dạng thành khẩn.

"Đem kiểu mới nhất của cửa hàng các người cho cô ấy thử, số S." Hàn Chân lại mở miệng nói ra.

Cô bán hàng không dám tin ngẩng đầu, hưng phấn mà thanh âm cất cao, "Vâng, tiên sinh xin chờ một chút."

Cô ta biết rõ, chính mình hôm nay là gặp gỡ đại gia nhiều tiền rồi! chính mình xin lỗi lại được coi là cái gì đâu?

Cao Tiêu Tiêu nhìn không được vụng trộm mà dò xét Hàn Chân, thấy anh nói xong cũng không sao biểu lộ đứng ở đằng kia, ngọn đèn nổi bật lên ngũ quan của anh càng thêm thâm thúy, ánh mắt cũng lạnh như băng đầy, đôi môi nhỏ bé còn mằn trở thành một đầu thẳng tắp, toàn thân tản mát "Sinh ra chó gần" tự phụ cùng lãnh cảm.

Không thể nào, vẫn còn vì cô gọi anh "Hàn thiếu" tức giận? Có phải bởi vì cái khác?

"Tiểu thư, những điều bộ đều là kiểu mới nhất của mùa hè năm nay ở cửa hàng chúng tôi, xin cô thử một chút a." Cô bán hàng mang theo mấy nhân viên cửa hàng ngay lập tức đem quần áo cầm đi qua, dáng tươi cười chân thành đối với Cao Tiêu Tiêu nói ra.

Cao tiêu Tiêu lập tức trở về bộ dạng sáng lạn mỉm cười, "Được!"

Quần áo mặc như vậy, ngu sao mà không thử!

Huống chi, mượn người khác loại này hành diện cảm giác, thật sự rất thoải mái!

Cao Tiêu Tiêu thân cao 1m65, bởi vì khung xương bé nhỏ hình chữ S, số trang phục giống như vì cô mà làm ra, phụ kiện đính kèm cũng rất phù hợp.

Hàn Chân cũng rất hài lòng, sắc mặt ác liệt thoáng hòa hoãn, trầm giọng nói ra, "Những cái này... tất cả đều tính vào thẻ này."

"Vâng!"

"Đừng!"

Cô bán hàng cùng Cao Tiêu Tiêu đồng thời nói.

Cao Tiêu Tiêu xấu hổ lôi kéo cô bán hàng, "Àch, trước... Trước đừng tính tiền."

Vừa rồi thời điểm cô thử có vụng trộm xem nhãn hiệu, tùy tiện một cái váy đã vài ngàn, cái này vài món cộng lại tối thiểu cũng mấy trăm vạn rồi, cô một trợ lý nho nhỏ, trong nhà còn phải nuôi em bé bốn tuổi, thật là mua không nổi ah!

"Cái này..." Cô bán hàng nhìn về phía Hàn Chân.

Hàn Chân con mắt màu đen có chút hí mắt thoáng một phát, còn không đợi hân mở miệng...

"Hân thiếu!" Một giọng nữ mềm mại đáng yêu tận đót xương từ cửa ra vào truyền đến.

Cao Tiêu Tiêu huyết thái dương mạnh mà thỉnh thoảng nháy, âm thanh này... Cố Lệ Thanh?

"Hân thiếu, thật là anh nha, tôi còn tưởng rằng tôi nhận lầm người đây này." Cố Lệ Thanh mặc váy màu đỏ bao mông, áo somi màu trắng viền ren sâu cổ hình chữ V, làm giữa hai khe núi như ẩn như hiện, một khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo trang nhã, đối với Hàn Chân cười xinh đẹp động lòng người.

Hàn Chân chớp chớp một bên lông mi, môi mỏng hơi nhấc lên nói, "Cô là?"

"..." Cố Lệ Thanh hơi lộ ra xấu hổ, trừng mắt nhìn sau vánh lên môi nói ra, "Hân thiếu, tôi là tổng thanh tra bộ phận thiết kế Cố Lệ Thanh xí nghiệp Cố gia, anh không nhớ rõ sao? Vừa rồi tôi đã cho anh danh thiếp đấy..."

Hàn Chân nhíu mày, thái độ y nguyên lạnh nhạt đấy, "Oh."

Cái này, không chỉ Cố Lệ Thanh trên mặt không chút ánh sáng, Cao Tiêu Tiêu cũng có chút kinh ngạc...bắt đầu.

Đại danh Hoa Hoa Công Tử Hàn đại thiếu gia vậy. Anh không phải gần đây đối với loại mỹ nữ này ai đến cũng không có cự tuyệt đấy sao? Huống chi vẫn là học thức, gia thế đều max điểm Cố Lệ Thanh, như thế nào hân hôm nay phản ứng như vậy khác thường?

Bất quá, Cố Lệ Thanh là người nào. Cô rất nhanh lại vừa cười vừa nói, "Hân thiếu hôm nay là đến mua quần áo sao? Thật là đúng dịp, tôi cũng ưa thích nhãn hiệu quần áo của cửa hàng này, không biết vị tiểu thư này là..."

Nói xong, cô ta tự hướng Hàn Chân cùng Cao Tiêu Tiêu đi tới, vừa đi vừa cố ý đem tóc đẩy về sau vai, trước ngực cái kia nhìn một phát là thấy hết.

Cao Tiêu Tiêu nghe sau lưng tiếng bước chân càng ngày càng gần, lại không có ý định quay đầu lại, bởi vì... Cô một chút đều không muốn gặp lại Cố Lệ Thanh!

Hàn Chân cười khẽ một tiếng, đưa tay nắm lấy bả vai Cao Tiêu Tiêu, thanh âm phảng phất giống như tình nhân lẩm bẩm, "Ah, cô ấy là vợ của tôi."

Lời này vừa nói ra, Cao Tiêu Tiêu cùng Cố Lệ Thanh đều ngây ngẩn cả người, cả buổi đều chưa lấy lại tinh thần.

Cao Tiêu Tiêu là không nghĩ tới Hàn Chân sẽ trước mặt mọi người mà nói ra như vậy, ngoại trừ người Hàn gia, đoán chừng không có mấy người biết anh đã có vợ.

Cố Lệ Thanh lập tức kinh ngạc, không đúng, không có nghe nói Hàn thiếu kết hôn ah, chẳng lẽ... Là bạn gái của hân?

Cô biết rõ hiện tại rất nhiều nam nhân đều ưa thích xưng bạn gái là "Bà xã", không nghĩ tới Hoa Danh như Hàn thiếu cũng ưa thích chơi như vậy?

Chỉ là... Trước mắt nữ nhân này như thế nào nhìn quen mắt như vậy?

Cố Lệ Thanh mất hí, còn muốn lại cẩn thận xác nhận, Cao Tiêu Tiêu lại cúi đầu.

Cô nhíu hạ lông mày, lập tức lại giơ lên nụ cười phong tình vạn chủng, vừa vặn nói, "Cái kia đã như vậy, tôi sẽ không quấy rầy hai vị. Hân thiếu..."

Cô bao hàm thâm tình nhìn về phía Hàn Chân, ngữ mang hai ý nghĩa nói, "Hi vọng lúc này đây về sau, Hân thiếu đừng lại quên tôi nha."

Hàn Chân giống như cười mà không cười nhìn cô ta, "Cố tiểu thư thật biết chê cười."

"Ha ha, tôi đây sẽ chờ điện thoại Hân thiếu nha." Cố Lệ Thanh tâm trúng phải ý, "Lấy lui làm tiến" một chiều này quả nhiên có tác dụng, hừ, tiếp theo nữ nhân đứng bên cạnh Hàn thiếu có lẽ là mình đi à nha.

Cô đưa bàn tay nhỏ bé nhỏ nhắn mềm mại đối với Hàn Chân quơ quơ, tuy nhiên trong nội tâm không muốn rời đi, nhưng vẫn là thông minh xoay người rời đi.

Cố Lệ Thanh năm nay đã 27 tuổi, bởi vì bắt bẻ cùng quá mức, đến nay đều không có tìm được ý trung nhân, thẳng đến tại một lần tiệc từ thiện gặp Hàn Chân.

Anh nổi bật khí chất bất phàm, tự phụ sắc giọng khí tràng, còn có ánh mắt cười như không cười... Không thể không khắc sâu khắc ở trong đầu của cô.

Cho nên, thẳng đến vừa rồi ở bên ngoài thấy bóng lưng giống của anh, liền cũng nhận không được đi vào...

Trải qua lúc này đây, chính mình mới có thể để lại cho hắn so sánh sâu ấn tượng đi à nha? Cố Lệ Thanh trong lòng cảm thấy vui vẻ, nhận không được lại quay đầu lại nhìn thoáng qua...

Một giây sau, nụ cười của cô ta nhưng trong nháy mắt không còn trên mặt.

Cao Tiêu Tiêu gặp Cố Lệ Thanh không có nhận ra mình, lặng lẽ nhẹ nhàng thờ ra.

"Những quần áo đều đóng gói tính tiền đi." Hàn Chân tay còn khoác tay trên vai Cao Tiêu Tiêu, trợn mắt há hốc mồm đối với cô bán hàng nói.

Cao tiêu tiêu khi bắt lấy ống tay áo của anh, bởi vì thân hình cao, không thể không ngẩng lên cổ nhìn anh, giọng điệu kiên quyết nói, "Những...quần áo đều không thích hợp với tôi, tôi không mua!"

"Tôi cảm thấy rất thích hợp đấy." Hàn Chân nói xong, bỗng nhiên cười đến có chút khó hiểu.

Cao tiêu tiêu còn muốn nói chuyện, Hàn Chân lại nhanh chóng đưa tay, lập tức liền đem kính đen của cô lấy xuống.

Cao Tiêu Tiêu nhất thời không có thể kịp phản ứng, không có kính đen che, trên mặt xinh xắn trắng nõn, một đôi mắt to diễm đạm đáng yêu cứ như vậy sững sờ, ngăn người sững sờ nhìn xem anh, trong đầu một mảnh trống không.

Mọi người đoán xem cái này Cố Lệ Thanh cùng Cao Tiêu Tiêu là cái gì quan hệ nha? Đáp án chương sau công bố ~

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Hàn Chân ngay lập tức hoảng hốt, đây là lần đầu tiên anh thấy rõ ánh mắt của cô khoảng cách gần như vậy, lại cảm thấy... Trong trí nhớ rất cảm giác quen thuộc.

Cuối cùng dĩ nhiên là Cao Tiêu Tiêu phục hồi tinh thần lại, cô nhanh chóng đem kính mắt trong tay Hàn Chân lấy trở về, lại bối rối đeo lên.

Hàn Chân cũng rất nhanh khôi phục thần sắc, môi mỉm cười nói, "Em không đeo mắt kiếng nhìn rất đẹp đấy."

"..." Cao Tiêu Tiêu rất nhanh mà trừng mắt nhìn, khoé mắt liếc qua, vừa vặn phát hiện Cố Lệ Thanh bên ngoài tủ kính, về mặt cô ta nhấn nhó nhìn cô, một đôi đôi mắt đẹp nhìn cô cách đây phần nọ.

Cao Tiêu Tiêu trong lòng "Lộp bộp" một tiếng, bốn mắt nhìn nhau ngẩn ngui, Cố Lệ Thanh cười lạnh rồi đi.

Hàn Chân đã để nhân viên cửa hàng cầm quần áo đều gói lại, ôm Cao Tiêu Tiêu đang mắt hờn mắt vía cũng rời đi.

20 phút sau, chiếc Bentley màu trắng từ khu trung tâm mua sắm D chạy về khu biệt thự Hương Tích Viên.

Trong ga-ra, Hàn Chân ngừng xe, tâm tình sung sướng mở miệng, "Tiêu Tiêu, chúng ta về đến nhà rồi."

Cao Tiêu Tiêu hoàn hồn, cúi đầu cõng giấy an toàn ra, đi theo anh xuống xe.

Toàn bộ hành trình cô giống như là một tiểu tùy tùng, cúi đầu, nhắm mắt theo đuôi, không nói một lời.

Tòa biệt thự này là quà tân hôn của bọn họ, cực kỳ hiện đại phong cách trắng đen và màu tro đơn giản, là dựa theo yêu thích của Hàn Chân mà xếp đặt thiết kế.

Đồ dùng trong nhà cũng đều là hàng cao cấp, dù là một cái gạt tàn thuốc nhỏ, khả năng cũng là mấy trăm vạn.

Trước cửa, Hàn Chân đem túi mua sắm đặt lên ngăn tủ, "Anh buổi chiều có một bữa tiệc."

Cao tiêu tiêu cầu còn không được, "Vâng."

Hàn Chân đưa tay vỗ vỗ trên đầu cô vài cái, tình hồng hiện tại tựa như một bé gái nhu thuận, “Ngoan, anh đi trước, buổi tối gặp.”

Chiếc Bentley màu trắng vừa rời biệt thự, điện thoại trong túi Cao Tiêu Tiêu vang lên.

Điều nên đến hay không vẫn là đến rồi.

Cô không vội không chậm thay một đôi dép lê hello kitty màu hồng phấn, cầm lấy điện thoại, ngồi trên ghế sa lon tư thế thoải mái nhất, nhấn “Tiếp nghe”.

“Tiêu Tiêu, con khi nào thì cùng Hàn Chân quen biết?” Đầu bên kia điện thoại, truyền đến âm thanh của Cao Trinh Ninh.

“Cố Lệ Thanh nói cho bà?” Cao Tiêu Tiêu thanh âm nhàn nhạt nói.

“...” Cao Trinh Ninh dừng một chút, vừa mềm vừa nhu nhược nhược nói, “Chị của con vừa trở về đã khóc rất thương tâm, nói con cướp bạn trai của con bé. Tiêu Tiêu, chị con năm nay cũng đã 27 tuổi, con bé thật vất vả mới coi trọng một người nam nhân, con có thể hay không...”

“Cô ta không phải là chị của tôi.” Cao Tiêu Tiêu lạnh lùng cắt ngang lời bà, “Cô ta họ Cố, tôi họ Diệp.”

“...” Cao Trinh Ninh thở dài, lui một bước nói, “Được, vậy con có thể hay không nể mặt mẹ, đừng cùng Lệ Thanh giành bạn trai, được không?”

Cao Tiêu Tiêu rốt cục nhìn không được “Ha~~~” cười ra tiếng, “Thật sự là buồn cười, nếu như tôi nhớ không lầm, ba năm trước đây, chúng ta đã đoạn tuyệt quan hệ mẹ con?”

“...” Cao Trinh Ninh trầm mặc.

Cao Tiêu Tiêu không hề cho bà cơ hội nói chuyện, trực tiếp đem điện thoại tắt máy.

Cố Lệ Thanh vậy mà thật sự cho là cô là bạn gái Hàn Chân... Cao Tiêu Tiêu chợt cảm thấy vừa bức mình vừa buồn cười.

Nhìn thoáng qua thời gian, đã qua 12 giờ rồi.

Cô đi vào phòng ngủ thay đồ, lại vội vàng rồi đi ra ngoài.

Tại một cửa hàng mua một cái điện thoại trẻ con kiểu mới nhất, Cao Tiêu Tiêu lái xe đi tới trung cư Thúy Uyên.

Vốn tưởng rằng nghênh đón cô sẽ là một bàn đồ ăn nóng hôi hổi, ai ngờ mở cửa ra, trong phòng chỉ có một mình Tiểu Bạch.

Lê loi tro tro, trong ngực ôm cái ôm gối nhỏ đồng dạng lê loi tro tro, buồn bã ỉu xiu uốn ở trên ghế sa lon xem phim hoạt hình.

Cao Tiêu Tiêu lập tức đau lòng nhào tới, “Tiểu Bạch! Như thế nào chỉ một mình con à? Tiểu Mao, Tiểu Mao cô đâu...”

Tiểu Bạch từ trong ngực Cao Tiêu Tiêu giờ lên cái đầu nhỏ, “Đừng hô, di Tiểu Mao hôm nay xin phép nghỉ cũng không đến.”

“Vì cái gì?” Cao Tiêu Tiêu bắt mắt hô to, “Cái kia... Tiểu Bạch, con buổi trưa có ăn cơm hay không?”

Tiểu Bạch gật đầu, “Ăn hết. Trong tủ lạnh có bánh mì, sữa bò, còn có đồ ăn thừa ngày hôm qua, con hâm nóng lên một chút.”

Cao tiêu tiêu, “...”

Con trai bảo bối của cô ah, muốn hay không như vậy đáng thương à?!

“Mammy người ăn cơm trưa rồi sao?” Tiểu Bạch hỏi lại cô.

“... Ách, còn chưa có ăn.” Cao Tiêu Tiêu yếu ớt nói trở lại.

“Ai.” Cao Tiểu Bạch thở dài, tiểu đại nhân tựa như đứng dậy tiến vào phòng bếp, mở tủ lạnh ra mang đồ ăn thừa cùng cơm thừa ra, lại thuận thực bỏ vào lò sóng vi-ba đun nóng.

Cao tiêu tiêu cười tủm tỉm nhìn con trai, nghĩ đến mua cho con điện thoại mới, lập tức mở túi mua sắm ra, khoe khoang đi tới, “Tiểu Bạch con xem, đây là điện thoại mẹ mới mua cho con ah, có thích hay không?”

Cao Tiểu Bạch cầm cái hộp qua nhìn thoáng qua, “Tốt quá ngây thơ.”

“... Ách.” Cao Tiêu Tiêu xấu hổ, lo lắng con trai không thích đồ vật quá mức ngây thơ chất phác, cho nên cố ý chọn lựa Siêu Nhân Điện Quang, không nghĩ tới vẫn bị rất khinh bỉ.

Ngây thơ quá ngây thơ, Cao Tiểu Bạch vẫn là rất nể tình đem cái hộp mở ra, tay nhỏ béo múp míp nắm lấy điện thoại Siêu Nhân Điện Quang, thoạt nhìn đặc biệt trẻ con.

Cao tiêu tiêu cũng buông xuống lòng xuống, từ khi nào thằng bé ở đằng kia, mang đồ ăn ăn cùng cơm trưa ở bên trong lò sóng vi-ba sang.

Một lát sau, “Tốt rồi.” Cao Tiểu Bạch đại công cáo thành, thông tin, cộng thêm Microblogging đã toàn bộ thêm vào hoàn hảo rồi.

Cao Tiêu Tiêu cầm qua điện thoại di động của mình xem xét, lưu là “Con trai bảo bối”?

Không được, cái này nếu như bị người Hàn gia thấy có thể phiền toái lớn.

“Tiểu Bạch, chúng thương lượng một chút có được hay không được?” Về mặt cô nịnh nọt cười.

Cao Tiểu Bạch nhìn cô, trên mặt nhỏ tràn đầy nghiêm túc.

“Ách, cái tên này... Có thể hay không sửa một? Đổi thành...” Cao Tiêu Tiêu nhanh chóng chuyển động đầu óc, “Tiểu soái ca vũ trụ Vô Địch được không?”

“Vi cái gì?” Âm giờ phút này lộ ra vẻ bất lực mười phần.

Cao Tiêu Tiêu ánh mắt lập loè, “Bởi vì... Bởi vì Tiểu Bạch ngạo lớn lên rất tuần tú ah, cho nên trong lòng mẹ, con chính là một tiểu soái ca vũ trụ Vô Địch!”

Cao Tiểu Bạch không nói gì, mắt to xinh đẹp nháy một cái, đột nhiên từ trên ghế bò xuống dưới, bóng lưng nhỏ lạnh lùng rời đi, “Tùy mẹ.”

Cao Tiêu Tiêu, “...”

Xong đời, Tiểu Bạch giống như... Tức giận.

Vì trấn an tức giận Tiểu Bạch, Cao Tiêu Tiêu com nước xong xuôi ngoan ngoãn rửa sạch chén, lại đem phòng bếp, phòng khách đều thu dọn sạch sẽ, lúc này mới chần chừ mở cửa phòng ngủ nhỏ.

Trên sàn nhà phủ lên lớp bột biển, Cao Tiểu Bạch thân hình nhỏ chăm chú vào đóng mô hình của mình.

“Tiểu Bạch, lại đang xếp trực thăng à?” Cao Tiêu Tiêu cười tùm tùm đi tới, tránh đi những cái...mô hình kia ngồi xuống bên cạnh con trai.

Cao Tiểu Bạch y nguyên không nói lời nào, bàn tay nhỏ bé bên trên nắm một cánh quạt đồng dạng với đồ vật, con mắt tắt thì xem trên mặt đất có cái nào vừa nửa không.

Cao Tiêu Tiêu chăm chú nhìn một chút, thò tay cầm lấy một cái, cười theo mặt nói ra, “Tiểu Bạch, là muốn tìm cái này sao?”

Cao Tiểu Bạch, “...”

Sau đó, cậu bé từ trên mặt đất cầm lên một cái khác, cùng trên tay một đôi, bingo! Liều lên.

Cao tiêu tiêu, “...”

----- **** -----

Mọi người nhìn ra chưa, Cố Lệ Thanh là chị gái không cùng huyết thống với Tiêu Tiêu.

Sorry mọi người nha, vì bận quá nên giờ mới có chương mới

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11

Cao Tiểu Bạch quay mặt đi chỗ khác, lại đưa tay cầm lên một mô hình khác, Cao Tiêu Tiêu ở bên cạnh làm như không thấy.

Trong phòng yên tĩnh nhưng trong giây lát...

“Tiểu Bạch, có mệt hay không ah, Mammy giúp con xoa bóp nha.” Cao Tiêu Tiêu nịnh nọt lại đi tới, xoa bóp bả vai nhỏ cho cậu bé.

Cao Tiểu Bạch, “...”

Tiểu Bạch thả mô hình trong tay ra, híp mắt mắt nhìn Cao Tiêu Tiêu, âm thanh non nớt nói “Tên trong danh bạ không được sửa.”

“Được!” Cao Tiêu Tiêu lập tức gật đầu.

Chỉ cần con trai bảo bối vui vẻ, để cho cô làm trâu làm ngựa cũng có thể, huống chi chỉ là một cái tên nho nhỏ trong danh bạ điện thoại.

Cao Tiểu Bạch thoả mãn tiếp tục xếp mô hình, “Về sau không trở về ngủ phải nói với con.”

“Được!”

“Trong nhà thức ăn đã gần hết rồi, xế chiều đi siêu thị với con để mua.”

“Được!”

“Buổi tối chúng ta ăn ở bên ngoài đi.”

“Được!”

Cao Tiểu Bạch, “...”

Chỉ là, hai mẹ con còn chưa kịp đi, thì có khách không mời mà đến chơi rồi.

Trong phòng ngủ, Cao Tiêu Tiêu ôm con trai trong lòng ngủ trưa, nghe được tiếng chuông cửa sau nhú nhú mày, một chút đều không muốn rời giường.

Cao Tiểu Bạch nhẹ nhàng vạch trần chăn mỏng đứng dậy, đem cửa phòng ngủ mở ra, lúc này mới đi ra mở cửa.

Ngoài cửa, Cao Trinh Ninh một người cách ăn mặc như quý phu nhân, ung dung đẹp đẽ đứng ở ngoài cửa.

Nhìn thấy trên người Cao Tiểu Bạch mặc bộ đồ ngủ con bò sữa, bà bộ dạng thù mi, mặt biểu lộ nụ cười từ ái, “Tiểu Bạch, ta là bà ngoại, còn nhớ rõ ta không?”

Cao Tiểu Bạch nhàn nhạt nhìn bà một cái, quay người trở về phòng.

“...” Cao Trinh Ninh mặt nóng mông lạnh, đáy lòng có chút khó chịu, đứa bé này, lớn lên đáng yêu như vậy, nhưng là tính cách lại giống Cao Tiêu Tiêu, một chút đều không đáng yêu!

Bà nhú mày, vẫn là nhắc chân bước đi vào.

Căn hộ này có hai phòng một phòng khách nhỏ, mấy năm nay bà cũng tới đây mấy lần, không gian nhỏ hẹp và đơn sơ, trong phòng khách không đủ cho hai người, TV vẫn như vậy nhỏ, ghế sa lon cũng đã cũ rồi, ai...

Cao Trinh Ninh trong lòng nhìn xung quanh một phen, nhìn Cao Tiểu Bạch ngồi trên ghế sa lon chơi điện thoại, mở miệng hỏi, “Tiểu Bạch, mẹ con có ở nhà không?”

“Không có.” Cao Tiểu Bạch cũng không ngẩng đầu lên nói.

Cao Trinh Ninh nhú mày, không có? Chẳng lẽ... Diệp Tiêu vẫn còn ở cùng Hàn Chân?

Trên mặt của bà hiện lên một tia lo lắng, vì cái gì Diệp Tiêu luôn muốn gây phiền toái cho bà? Trên đời này nam nhân nhiều như vậy, vì cái gì cùng đâm hòng súng lên một người? Lại đi thích người không nên thích?

Chuông điện thoại di động vang lên, là Cố Dĩ Thành gọi tới.

Cao Trinh Ninh nhìn thoáng qua lập tức đưa tới bên tai, nhu thuận nói ra, “Nghe, ông xã.”

“...”

“Được, anh yên tâm, em giải quyết xong việc trở về.”

“...”

“Được ông xã, vậy ở tiệc rượu anh uống ít một chút, chú ý thân thể.”

“...”

Cúp điện thoại, cửa phòng ngủ mở ra, Cao Tiêu Tiêu mặc bộ đồ ngủ giống với Cao Tiểu Bạch đi ra, sắc mặt khó chịu nói, “Bà tới chỗ này làm cái gì?”

Cao Trinh Ninh lập tức đi tới, “Tiêu Tiêu, hóa ra con ở nhà nha. Mẹ tới tìm người có chút chuyện, chúng ta vào phòng nói đi.”

Nói xong, còn cố ý nhìn thoáng qua thân hình nhỏ đang ngồi trên ghế sa lon.

Cao Tiêu Tiêu gương mặt lạnh lùng, lạnh như giọng nói của cô, “Chúng ta ba năm trước đây không có vấn đề gì nữa rồi, tôi với bà cũng không có chuyện gì để nói, bà đi đi.”

“Tiêu Tiêu.” Cao Trinh Ninh đôi mi thanh tú nhú chặt, ở bên trong đôi mắt toát ra thêm vài phần đau lòng, “Con xem con, mẹ mới mấy tháng không gặp con, đã gây trở thành như vậy. Ai, mẹ đã sớm nói với con, một người phụ nữ đơn thân, lẻ loi trợ trợ mang theo một đứa bé...”

Lời còn chưa nói hết, Cao Tiêu Tiêu trực tiếp đem bà kéo vào phòng ngủ, cửa phòng cũng “BA~” mà một tiếng bị đóng lại.

Trên ghế sa lon, Cao Tiểu Bạch yên lặng ngẩng đầu, trên khuôn mặt non nớt nhỏ nhắn như có điều suy nghĩ.

Trong phòng ngủ.

Cao Tiêu Tiêu buông tay ra, thở hỗn hển hướng Cao Trinh Ninh thấp giọng quát, “Tôi cảnh cáo bà, đừng có ở trước mặt Tiểu Bạch nói hươu nói vượn!”

Cao Trinh Ninh vuốt vuốt cổ tay bị nắm, cảm thấy hơi nhức tay, vẻ mặt nhu nhược nói, “Ta đã biết, vừa rồi... Ta chính là nhất thời đau lòng, mới nhìn không được nói ra khỏi miệng nha. Tiêu Tiêu, kỳ thật, qua nhiều năm như vậy mẹ trong lòng một mực đều bận khoản...”

“Hãy bớt sàm ngôn đi!” Cao tiêu tiêu lạnh nói đã cắt đứt nàng, “Có chuyện gì thì nói nhanh lên a, nói xong rồi đi!”

“...” Cao Trinh Ninh mấp máy môi, thở dài, tựa hồ rất bất đắc dĩ mở miệng nói ra, “Là được... Vừa rồi trong điện thoại cũng đã nói cho con nghe rồi. Tiêu Tiêu, mẹ van con, con có thể cùng Hàn Chân chia tay được không?”

Cao Tiêu Tiêu mĩa mai cười ra tiếng, “Cố Lệ Thanh lại lấy cái gì uy hiếp bà rồi, Ân?”

“Không có, Lệ Thanh con bé không phải loại phụ nữ xấu như vậy.”

“Ha ha, vậy hãy để cho tự cô ta đuổi theo ah, chỉ cần cô ta có bản lĩnh, cho bà đến cầu tôi làm gì?”

Cao Trinh Ninh sắc mặt chặt vật, “Tiêu Tiêu, Lệ Thanh... Lệ Thanh con bé thật ra là không muốn thương tổn con.”

Cao Tiêu Tiêu nghe nhìn không được mắt tròn trăng.

“Lệ Thanh nói Hàn Chân tuy có tiền có thế, nhưng là đặc biệt hoa tâm, đối với nữ nhân cho tới bây giờ đều là ai đến cũng không có cự tuyệt, chơi hai ba tháng là bỏ... Tiêu Tiêu, con cùng hắn cùng một chỗ sẽ bị thương tổn biết không?”

“Cố Lệ Thanh không sợ bị thương tổn?” Cao tiêu tiêu cười lạnh, “Cô ta cứ như vậy tự tin về sau sẽ không bị Hàn Chân vứt bỏ? Nếu như ta]ôi nhớ không lầm, cô ta năm nay đã 27 tuổi, thanh xuân con gái thế nhưng rất quý đấy...”

“Cái này cũng không cần con quan tâm, tóm lại, con tranh thủ thời gian cùng Hàn Chân chia tay, chị con tự nhiên có biện pháp đạt được hắn.” Cao Trinh Ninh cho rằng Cao Tiêu Tiêu nghĩ thông suốt, tự phụ nói ra.

“...” Cao Tiêu Tiêu trái tim băng giá nhìn bà.

Cao Trinh Ninh đã bốn mươi lăm tuổi, giống như do được chăm sóc tốt, tư thái yếu điệu giống như một thiếu nữ, làn da vừa trắng lại vừa mịn nhìn không ra một nếp nhăn, cả người toả sáng, khí sắc vô cùng tốt.

Cái này là người mẹ đã sinh ra cô, tuy nhiên cho tới bây giờ lúc nào cũng ngăn cản hạnh phúc của cô.

Mười mấy năm trước vì lập gia đình đem cô cùng bà ngoại nhét ngoài nội thành chẳng quan tâm, năm năm trước vì cái gọi là mặt mũi Cố Gia bức cô rời khỏi Cố Hương Bắc, hôm nay... Lại vì con kể đến xin cô rời khỏi Hàn Chân.

Đừng nói cô cùng Hàn Chân cũng không phải loại quan hệ này, coi như là, Cao Tiêu Tiêu cũng hết lần này tới lần khác không muốn làm cho người khác như thế đấy!

Cô nhìn Cao Trinh Ninh mỗi chữ mỗi câu nói ra, “Tôi sẽ không cùng Hàn Chân chia tay đấy, có bản lĩnh... Bà để cho Cố Lệ Thanh đến đoạt!”

“...” Cao Trinh Ninh trên mặt lập tức đổi sắc, tuy nhiên ba năm trước đây cũng đã lĩnh giáo qua sự tuyệt tình của đứa con gái này rồi, lại không nghĩ rằng bây giờ cô càng tuyệt tình hơn.

Bà gắt gao cau mày, không cam lòng nói, “Tiêu Tiêu, chẳng lẽ con sẽ không sợ Lệ Thanh đem chuyện của con cùng Tiểu Bạch đều nói cho Hàn Chân?”

Cao Tiêu Tiêu trong lòng chấn động, tuy nhiên trên mặt y nguyên trấn định, trong lòng lại nghiêm nhiên có chút luống cuống.

Nếu như bị Hàn Chân hoặc là người Hàn gia biết cô còn có một con trai bốn tuổi, mất đi hôn nhân này là việc nhỏ, mất đi nguồn kinh phí hàng tháng mới là chuyện lớn.

Cao Trinh Ninh nở nụ cười, nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ nói thêm, “Tiêu Tiêu, mẹ biết rõ, con có một đứa con thông minh. Kết quả cuối cùng đơn giản đều là chia tay, sớm cũng như vậy, muộn cũng vậy, có cái gì khác nhau đâu này? Miễn cho nào đến cuối cùng, đối với thanh danh của con cũng không tốt, đối với Tiểu Bạch... Cũng càng không tốt, con nói đúng không?”

Cao tiêu tiêu, “...”

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Thấy Cao Tiêu Tiêu trầm mặc không nói, Cao Trinh Ninh lại bắt nói, Tiểu Bạch năm nay bốn tuổi rồi, cũng bắt đầu đến nhà trẻ rồi nha? Chi phí trường học cũng không nhỏ ah, mỗi tháng tiền lương con ít như vậy tiền, còn phải lại trả tiền thuê nhà... Tiêu Tiêu, mẹ mấy năm này cũng tích lũy chút tiền riêng, tuy nhiên không nhiều lắm, nhưng là mẹ thật sự không đành lòng nhìn mẹ con các người khổ cực như vậy...

Nói xong, bà từ trong túi sách hàng hiệu lấy ra một cái phong thư giấy, đưa đến trong tay Cao Tiêu Tiêu.

Cao Tiêu Tiêu thấy xấp tiền trong tay, trên mặt đột nhiên nở một nụ cười khổ.

Cô còn nhớ lúc ấy mang thai, Cao Trinh Ninh vẻ mặt ghét bắt cô đem đứa bé bỏ đi, nếu không sẽ không cho một đồng tiền để cho cô nuôi dưỡng đứa bé!

Về sau, Cao Trinh Ninh quả thật nói được thì làm được, chưa từng có lo qua cho mẹ con cô chút nào, không nghĩ tới cách bốn năm, lần đầu tiên chủ động bỏ tiền cho cô, lại còn là vì Cố Gia...

Cao Trinh Ninh thấy Cao Tiêu Tiêu nhận lấy tiền, có chút vui mừng nói, Tiêu Tiêu, Cố bá bá con mấy ngày hôm trước còn hỏi con, kỳ thật... Ông ấy cũng rất quan tâm con cùng con trai con đây, có rảnh..., dẫn con trai con về nhà ngồi một chút, chỗ ấy cũng là nhà của con ah. Còn có, hai ngày nữa là ngày giỗ của bà ngoại con, gần đây trong nhà việc tương đối nhiều, mẹ cũng không quay về được...

Chuyện đã được giải quyết, Cao Trinh Ninh tâm tình sung sướng, muốn rời đi.

Chờ một chút. Cao Tiêu Tiêu lại đột nhiên mở miệng.

... Làm sao vậy? Cao Trinh Ninh nghi hoặc nhìn cô, chẳng lẽ... Chê tiền quá ít?

Đem tiền của bà lấy đi! Cao Tiêu Tiêu đưa lại cái phong thư kia, trong mắt dần dần nổi lên tơ máu màu đỏ tươi, Ba năm trước đây tôi với bà đoạn tuyệt quan hệ, hiện tại... Tôi cũng không muốn nhận một đồng tiền nào của bà!

... Cao Trinh Ninh khẽ giật mình, phong thư đã nhét trở lại trong ngực.

Còn chưa kịp phản ứng, Cao Tiêu Tiêu lại lần nữa lạnh lùng nói, Về phần chuyện của Hàn Chân, bà trở về nói cho Cố Lệ Thanh, ngày mai tôi sẽ đích thân tìm cô ta nói chuyện.

Cao Trinh Ninh lo lắng.

Cao tiêu tiêu lẳng lặng yên ngồi ở bên giường, có khoảng cách mờ mịt.

Những năm này chuyện như cười ngựa xem hoa, hiện tại trong đầu của cô càng không ngừng hiện ra.

Cuối cùng, tất cả hình ảnh toàn bộ nhạt nhòa, cho đến trước mắt xuất hiện một khuôn mặt nhỏ nhắn non nớt.

Mammy. Là Tiểu Bạch.

Cao Tiêu Tiêu hoàn hồn, hướng về phía con trai hiện ra một nụ cười, Làm sao vậy Tiểu Bạch?

Người phụ nữ kia đi rồi.

Bởi vì con trai gọi, Cao Tiêu Tiêu tâm tình cảm thấy thoải mái trở lại, không quên nhắc nhở, Về sau "Người lạ" gõ cửa không nên mở, biết không?

Đã biết.

Ngoan. Cao Tiêu Tiêu vuốt vuốt mặt của con trai, Nhanh đi thay quần áo a, chúng ta trong chốc lát đi siêu thị mua sắm, sau đó đi ăn!

Cao Tiêu Bạch nhẹ gật đầu, nện bước tiểu chân ngắn đã đi ra.

Một lát sau, Cao Tiêu Tiêu đột nhiên đứng dậy đi vào phòng ngủ bên cạnh, Tiểu Bạch, Mammy giúp con mặc quần áo được không?

... Cao Tiêu Bạch đem cái đầu nhỏ từ trong cổ áo T-shirt chui ra, Không cần, tự con mặc là được.

Cao Tiêu Tiêu đứng ở một bên quan sát cả buổi, cuối cùng kinh ngạc lại tự hào hỏ, Tiểu Bạch giỏi quá, có thể tự mình mặc quần áo rồi!

Con nửa năm trước đã tự mặc. Tiểu gia hòa lạnh lòng bỏ xuống một câu, nhảy xuống giường, mang dép lê vào đi ra ngoài.

Cao Tiêu Tiêu,...

Được rồi, cô thật không làm được nghĩa vụ của một người mẹ ah, từ khi cùng Hàn Chân kết hôn, thời gian làm bạn với con trai thật là quá ít quá ít...

Tiểu Bạch, nhà trẻ chừng nào thì bắt đầu được nghỉ hè?

Trong siêu thị, Cao Tiêu Tiêu đứng bên cạnh xe chứa đồ, bên cạnh so sánh lấy trong tay hai cái nhãn hiệu bánh mì, vừa hỏi.

Bên chân của cô, Cao Tiêu Bạch không có giống những đứa trẻ bình thường ngồi ở ở bên trong xe đẩy, mà là như một tiểu đại nhân tay vịn lấy xe đẩy, Cuối tháng này.

A.... Cao Tiêu Tiêu đem bánh mì bỏ vào xe đẩy, một lớn một nhỏ hai người dọc theo khay chứa đồ chậm rãi đi dạo lấy.

Qua hết nghỉ hè, Tiểu Bạch muốn bên trên nhà trẻ chủ rồi, thời gian trôi qua thực vui vẻ...

Chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên, cao tiêu tiêu lấy ra xem, là Hàn Chân gọi tới.

Cô nhú nhú mày, vẫn bỏ lên tai nghe, Alo.

Vợ, buổi tối hôm nay anh không quay về ngủ.

Được. Trong thanh âm dần theo một tia tung tăng như chim sẻ.

... Nam nhân đầu bên kia điện thoại nghiêm nhiên cũng đã hiểu, tiếng nói trầm thấp dần theo một tia nguy hiểm mà hỏi, Như thế nào em thật giống như... Rất vui về?

... Không có ah. Cao Tiêu Tiêu cười tủm tỉm.

...

Còn có việc sao? Không có chuyện gì nữa em tắt máy đây, xem tivi đây. Cao Tiêu Tiêu nói xong, trong lòng cũng đã có kế hoạch sau bữa cơm chiều hoạt, là dẫn Tiểu Bạch xem phim, hay là đi bơi lội?

BA~! Một tiếng, Hàn Chân vậy mà trực tiếp đem điện thoại dập máy.

Cao Tiêu Tiêu bịt tai, lại móp méo miệng.

Thật là đồ đại thiếu gia khó hầu hạ!

Mua một túi lớn đồ ăn về sau, Cao Tiêu Tiêu dẫn Tiểu Bạch đi Pizza Hut ăn một bữa pizza, sau đó lại cùng nhau đi rạp chiếu phim xem phim 3D màn hình lớn 《 Tinh Tế xuyên việt 》, qua một buổi tối vui sướng.

Ngày hôm sau buổi chiều, Cao Tiêu Bạch ngủ trưa, Cao Tiêu Tiêu một mình đi tới gặp cố Lệ Thanh đã hẹn ở quán cà phê.

Thời gian buổi hẹn là buổi chiều 2 giờ, thẳng đến 3 giờ, cà phê trước mặt Cao Tiêu Tiêu đã uống xong, Cố Lệ Thanh mới khoan thai đến.

Cô mang túi xách Chanel màu trắng, đoan trang ưu nhã ngồi Cao Tiêu Tiêu, tính xảo trang nhã trang.

Cao thấp nhìn lướt qua Cao Tiêu Tiêu, Cố Lệ Thanh chậm rãi nói, Kính mắt đâu rồi, như thế nào không mang rồi hả?

Cao Tiêu Tiêu mỉm cười, Sợ cô lại nhận không ra tôi, cho nên không có mang.

Cố Lệ Thanh nghĩ đến ngày hôm qua cô cùng Hàn Chân cứ chỉ thân mật, nhìn không được trong lòng ghen ghét, mở miệng nói móc nói, Cũng đúng, trước kia tôi còn thực không có hoàn toàn nhận rõ ràng cô rồi, tuổi còn nhỏ, vậy mà không từ thủ đoạn. Năm năm trước đem tiểu thúc tôi mê hoặc xoay vòng vòng, hiện tại lại dính vào Hàn thiếu, chắc chắn chắc, cô cái này quyến rũ nam nhân thật đúng là tiến bộ thần tốc ah!

Cao Tiêu Tiêu cũng không giận, bùng lên cả phê uống một ngụm, đi thẳng vào vấn đề nói, Chúng ta làm một số giao dịch a.

Stop! Cổ lệ thanh cười lạnh một tiếng, Giao dịch? Cô có tư cách gì cùng tôi giao dịch?

Cô không phải thích Hàn Chân sao? Cao Tiêu Tiêu nhàn nhạt ném ra một câu.

Quả nhiên, Cổ Lệ Thanh hí hóp mắt, Cô đáp ứng cùng anh ta chia tay rồi hả?

Cao tiêu tiêu cười cười, cô ý không nói lời nào.

Quả nhiên, Cổ Lệ Thanh nóng nảy, không thể chờ đợi được nói ra, Chỉ cần cô đáp ứng cùng anh ta chia tay, tôi sẽ không nói cho anh ta biết cô 18 tuổi đã đẻ con, như thế nào đây? Cái này mua bán rất có lợi nhất a?

Cao tiêu tiêu nhú nhú mày, cả buổi, mới thờ dài nói ra, Cũng đúng, hiện tại kiếm một số tiền chia tay, so với khi chuyện bị bại lộ, một phần tiền đều lấy không được.

Cổ Lệ Thanh cười rất đắc ý, Coi như cô thức thời. Bất quá, ta còn có một yêu cầu.

... Cao tiêu tiêu âm thầm nhú mày, phát hiện Cổ Lệ Thanh thật đúng là được một tác lại muốn tiến một bước.

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13

Làm sao để cho Hàn Chân tối ngày mai cùng tôi có cuộc hẹn, tuần này Cổ gia có tiệc rượu, tôi muốn anh ta làm bạn trai của tôi! Cổ Lệ Thanh tham vọng mở miệng.

Cao Tiêu Tiêu nhăn nheo giải thích, Cuộc hẹn chuyện này, có lẽ chính cô cùng anh ấy...

Tôi mặc kệ, tóm lại, chuyện này giao cho cô rồi... Bạn gái trước! Nói xong, Cổ Lệ Thanh ưu nhã đứng dậy, giẫm giày cao gót rời đi.

Cao Tiêu Tiêu khí tay nắm thành quyền, cô chỉ là trợ lý nhỏ ở phòng thư kí của Hàn thị, Cổ Lệ Thanh thật sự là quá dễ mất cô.

Đem cả phê còn lại tong ly uống một hơi sạch, Cao Tiêu Tiêu đã rất nhanh nghĩ ra cách, yên lặng trong lòng cầu xin nói: thực xin lỗi Hàn thiếu, vì con của tôi, tôi phải đem anh bán đi, dù sao... Bạn gái của anh nhiều như vậy, lại nhiều cũng đó không quan trọng?

Hất xì! Hàn Chân vừa cầm lấy ly rượu, lại đột nhiên hất hơi một cái.

Bên cạnh thẳng bạn nhau lên lông mày, vẻ mặt ranh mãnh, Hàn đại công tử đêm qua cùng muội nào ngủ đây, như thế nào còn bị nhiễm phong hàn?

Đi đại gia này đây. Hàn Chân đặt ly rượu xuống, tức giận nói.

Ha ha. Úc Duật Đình bùng ly rượu lên uống xoàng một ngụm, nhìn nhìn trong tròng nhưng lạnh lùng một phòng phòng. Chắc chắn, cậu nói xem hai người đàn ông mỗi ngày cùng một chỗ uống rượu, cũng không có ý gì không phải.

Ah, cái kia muốn thế nào mới thú vị? Hàn Chân nghiêng dựa vào ghế sa lon màu đen bằng da thật, trong tay vuốt vuốt một cái bật lửa kim loại, không đếm xỉa tới nói trở lại.

Úc Duật Đình tựa hồ chăm chú nghĩ một lát, sau đó ám tắc tắc tới gần Hàn Chân, Đem Tiêu Tiêu của nhà cậu kêu tới đi a...

Cút! Lời còn chưa nói hết, Hàn Chân một cái mắt đao ném đi qua, lạnh như băng sắc bén.

Úc Duật Đình mất mặt, cũng đem ly thả lại trên bàn, Lấy vợ về nhà, cậu nói một chút thú vị cũng không có, chính mình không về nhà coi như xong, còn ông già bảo mình đi ra cùng cậu, làm chậm trễ mình kiếm tiền cho gái...

Hàn Chân lập tức đứng dậy, Không có gì vui nữa, mình đi đây.

Úc Duật Đình nóng nảy, Này! Mình hay nói giỡn đấy, đừng đi ah... Ai cậu thật đúng là đi ah, uy, Hàn Chân!

Lưu cho hấn chính là BA~ một tiếng đóng cửa phòng.

Cao tiêu tiêu trở lại trung cư Thúy Uyển, đã là năm giờ chiều rồi.

Mở cửa, Tiểu Mao mập mạp mặt tròn nhỏ nhắn chạy ra đón chào, Diệp tiểu thư đã về rồi, cơm tối đã làm xong, có thể ăn rồi.

Mammy. Trên ghế sa lon, Cao Tiêu Bạch buông điện thoại di động, nhu thuận hô một tiếng.

Cao Tiêu Tiêu đôi giày, nhin không được đi qua thuyết giáo nói, Con trai không được thường xuyên xem điện thoại, đôi mắt con sẽ không tốt, có chuyện mẹ sẽ điện thoại cho con

Cao Tiêu Bạch gật đầu, xuống ghế sô pha dắt tay Cao Tiêu Tiêu, Ăn cơm đi.

Cao Tiêu Tiêu buông túi xách, nắm tay tiểu gia hỏa hướng bàn ăn đi tới, mặc dù không có cam đoan, nhưng cô biết rõ thằng bé nghe lọt được.

Tiểu Bạch từ lúc còn nhỏ đã rất thông minh, cũng rất nghe lời Cao Tiêu Tiêu nói..., cũng không phải đứa không biết nghe lời.

Nhưng đồng thời thằng bé cũng là một đứa bé yên tĩnh, lời nói không nhiều lắm, có thể một mình trong phòng cả ngày, nghiên cứu những cái...kia máy bay lego, mặt thất đào thoát các loại trò chơi kỳ lạ quý hiếm cổ quái.

Cao tiêu tiêu còn nhớ rõ vừa đưa Tiểu Bạch tới nhà trẻ, có cô giáo từng thiện ý nhắc nhở cô có hay không đưa con trai đi bác sĩ, bởi vì quá an tĩnh, không hoạt bát, hoài nghi thằng bé mắc chứng bệnh tự bế.

Cao Tiêu tiêu phần nộ không được, hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, trực tiếp làm thủ tục chuyển trường cho Tiểu Bạch, hiện tại học ở nhà trẻ thánh Johnan.

Tiểu Bạch thông minh như vậy, tại sao có thể là đứa trẻ mắc chứng bệnh tự bế này? Thằng bé bắt quá là tương đối trưởng thành sớm, cùng những cái... đứa trẻ ngây thơ kia không chơi cùng một chỗ mà thôi.

Nhà trẻ Thánh Johnan tuy nhiên học phí đắt đỏ, nhưng lại được thầy cô giáo có thực lực cùng giáo dục có hình thức, bên trong cũng có những đứa trẻ giống Tiểu Bạch rất thông minh, Tiểu Bạch rất nhanh trở thành lớp trưởng vì có biểu hiện xuất sắc, trở thành tiểu nam thần của toàn bộ các bé gái trong nhà trẻ, người gặp người thích!

Nguyên nhân chính là như thế, Cao Tiêu Tiêu kiêu ngạo, đã từng trong lòng cảm tạ năm đó chính là nam nhân lạ lẫm kia, anh ta nhất định là nhà khoa học, nhưng lại lớn lên rất tuần tú, cho nên Tiểu Bạch mới có ưu tú như vậy.

Mammy, cô giáo nói tước khi được nghỉ hè trước muốn mở hội phụ huynh, ba ba có thể tới tham gia không? Đột nhiên, Tiểu Bạch mở miệng hỏi.

Cao Tiêu Tiêu ngần ngừ, nhìn con trai ăn khuôn mặt nhỏ nhắn phin ra, tư tư ngái ngái nói,... Ách, ba ba của con gần đây bận quá rồi, hội phụ huynh.. Mammy đi tham gia được không?

Kỳ quái, Tiểu Bạch gần đây như thế nào càng ngày càng nhiều lần hỏi về ba ba rồi, trước kia rất lâu mới hỏi một lần, lần này giống như mới cách hai ngày.

Được. Cao Tiêu Bạch nói xong, thật cũng không có lại đặt câu hỏi, cái miệng nhỏ nhắn tiếp tục nhai nuốt lấy đồ ăn.

Cao Tiêu Tiêu cười cười, nghĩ đến lời ngày hôm qua Cao Trình Ninh nói..., mở miệng nói ra, Đứng rồi Tiểu Bạch, tối mai chúng ta trở lại ngoại thành tảo mộ cho bà cố, ngày mai đến trường học nhớ rõ xin phép cô giáo nghỉ 2 ngày, biết không?

Cao Tiêu Bạch gật đầu, biểu thị đã biết.

Bình thường việc nhỏ này, Cao Tiêu Tiêu thói quen lại để cho chính thằng bé đi xử lý.

Ăn cơm tối xong, Cao Tiêu Tiêu mắt nhìn thời gian, 6 giờ.

Ngày hôm qua Hàn Chân chưa có về nhà, hôm nay không có gọi điện thoại cho cô, như vậy có lẽ là sẽ về nhà.

Nghĩ đến tối mai muốn đi bằng xe lửa, Cao Tiêu Tiêu quyết định vẫn là sớm chút trở lại biệt thự a, thuận tiện thu thập hành lý.

Hàn Chân bình thường về nhà cũng là 10 giờ đi, thời gian đủ vô cùng.

Quyết định xong, Cao Tiêu Tiêu liền đối với Tiểu Bạch nói ra, Tiểu Bạch, Mammy tối nay không trở lại ngủ, tự con thu xếp xong hành lý, xế chiều ngày mai mẹ đi nhà trẻ đón con.

Cao Tiêu Bạch hiểu chuyện gật đầu, đợi Cao Tiêu Tiêu sau khi rời đi, cậu nhóc bò lên trên ghế sô pha, thuận thực lấy ra điện thoại di động lên mạng.

Vào google bên trong thanh tìm kiếm thịnh linh xuất hiện hai chữ là: Hàn Chân!

Cao tiêu tiêu chậm rãi ngồi xe trở lại Hương Tích Viên, móc ra cái chìa khóa mở cổng, phát hiện cổng vậy mà không khóa.

Kỳ quái, chẳng lẽ ngày hôm qua cô đi quá gấp quên khóa cửa rồi hả?

Đang cúi đầu đổi giày, Đi đâu? Đột nhiên âm thanh dọa Cao Tiêu Tiêu nhảy dựng.

Phòng khách trên ghế sa lon, Hàn Chân một tay đặt trên lưng ghế, hai chân thon dài bắt chéo nhau, ưu nhã như báo săn.

Trong phòng khách không có mở đèn, trời chiều tà chiếu ánh nắng xuyên thấu qua cửa sổ sát đất rọi vào, càng làm nổi bật lên khuôn mặt tinh xảo của anh, hoàn mỹ đường cong để lộ ra vẻ tuấn tú.

Áo sơ mi Màu trắng tay áo vén đến khuỷu tay, cũng không có đeo caravat, nới rộng ba bốn cúc áo, hiện ra lồng ngực rắn chắc.

Ngày bình thường Thần Long thấy đầu không thấy đuôi nam nhân, hôm nay vậy mà sớm như vậy sẽ trở lại rồi, bộ dạng giống như đợi rất lâu...

Cao Tiêu Tiêu sau lưng hơi lạnh cả người, ngượng ngùng mà cười cười chào hỏi, Hôm nay sớm như vậy sẽ trở về à nha? Không có cuộc hẹn nào sao?

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14

“Uh, còn chưa có ăn cơm.” Bởi vì che bóng, thấy không rõ nét mặt của anh, những lời này cũng nghe không ra cảm xúc.

Cao Tiêu Tiêu dứt khoát đem cửa toàn bộ mở ra, trong phòng khách lập tức đèn đuốc sáng trưng.

“Có muốn em giúp anh gọi bữa tối không? Kim Thịnh?” Cao Tiêu Tiêu đi qua, dáng tươi cười yển yển nhìn anh.

Cô không biết làm cơm anh cũng biết, có lẽ nguyên nhân chính là như thế, Hàn Chân cơ hồ không ở trong nhà ăn bữa tối, giữa trưa ở công ty giúp anh gọi món cũng đều là gọi Kim Thịnh.

Hàn Chân hí híp mắt, “Em đã ăn rồi?”

“Uh, cùng Hoan Nhan ở bên ngoài cơm nước xong xuôi mới trở về đây.” Cao Tiêu Tiêu hiện tại hoàn toàn có thể nói dối, còn mặt không đổi sắc...

Nhìn Hàn Chân mặt không biểu tình, cô lại sẵn sàng bồi thêm một câu, “Cần em giúp anh gọi bữa tối không?”

Hàn Chân lại trực tiếp đứng dậy hướng thang lầu đi đến, bóng lưng cao ngất lộ ra một lượng xa cách, “Không cần, anh lên lầu nghỉ ngơi.”

Cao Tiêu Tiêu “Ah” một tiếng, tuy nhiên cảm thấy anh tâm tình giống như có một ít không tốt, khó coi, nhưng vẫn là mở miệng hỏi, “Em thứ ba, thứ tư xin nghỉ có thể chứ?”

Hàn Chân dừng bước, có chút quay đầu nhìn cô, “Thân thể không thoải mái?”

“Không phải.” Cao Tiêu Tiêu trừng mắt nhìn, “Cùng Hoan Nhan đi chơi hai ngày.”

Hoan Nhan, lại là Hoan Nhan.

Hàn Chân câu môi mỉm cười, “Được, trên đường chú ý an toàn.”

Ngoại thành là một huyện nhỏ phía nam, bốn phía núi vây quanh hiện lên hình dáng thung lũng, tháng sáu cũng đã hai mươi mấy độ, so thành phố D nóng nhiều hơn.

Cao Tiêu Tiêu thu thập xong đôi quần áo, gọi điện cho Hoan Nhan.

Tuy nhiên Hàn Chân đối với chuyện của nàng cho tới bây giờ không có hứng thú, vốn lấy phòng ngừa vạn nhất hay là muốn báo cáo chuẩn bị ở dưới, nếu không làm lộ phiền toái lớn rồi.

“Tiêu Tiêu.” Giọng nữ mềm mại thanh thă đầu bên kia điện thoại truyền đến.

“Hoan Nhan, tối mai mình mang Tiểu Bạch trở về ngoại thành, đại khái thứ năm mới trở về, nếu như Hàn gia có người hỏi cậu nhớ giúp mình đánh yểm trợ ha.”

“Được, không có vấn đề.” Thường Hoan Nhan sáng khoái đáp ứng.

Hai người lại tùy ý hàn huyên vài câu, Thường Hoan Nhan đột nhiên nói ra, “Đúng rồi Tiểu Tiêu, gần đây chúng mình nhận độc quyền nhãn hiệu Case, muốn thử chụp hình "Gia đình" tuyên truyền, trả thù lao cũng hậu hĩnh đấy, cậu lần trước không phải nói nhà trẻ học phí rất đắt ăy ư, muốn hay không mang Tiểu Bạch đến thử một chút?”

“Không cần.” Cao Tiêu Tiêu không hề nghĩ ngợi cự tuyệt, “Tiểu Bạch mới bốn tuổi, việc kiếm tiền tự mình lo là được rồi.”

“Như vậy à? Vậy thì tốt, dù sao... Cậu đừng quá cực khổ, có cần tìm mình cùng Tiểu Thu, chúng mình trên tay đều có một ít tích góp, bình thường cũng không dùng đến.”

Cao tiêu tiêu cười cười, “Mình biết rồi. Cảm ơn cậu, Hoan Nhan.”

Hoan Nhan là bạn của cô từ nhỏ đến lớn, giống cô tại thành phố D mưu sinh, chỉ có điều người ta vừa tốt nghiệp đại học, bây giờ là một nhà thiết kế tạp chí.

Những năm này, nếu như không có Hoan Nhan, cô thực không biết mình có thể hay không vượt qua...

Có người bạn này tri kỷ, là đủ.

Thường Hoan Nhan ở đằng kia đầu thờ dài, “Thật sự là... Cảm ơn cái gì nha, tốt rồi không nói, thứ năm trở về chúng ta cùng nhau ăn cơm. Sớm chút nghỉ ngơi đi.”

“Được, ngủ ngon.”

Ngày hôm sau, sáng sớm 7 giờ rưỡi, Cao Tiêu Tiêu đứng giờ rời giường.

Trước gọi điện cho Tiểu Bạch, quả nhiên, tiểu gia hỏa đã rời giường, trong miệng cơ hồ nói không rõ, cậu nhóc là đang ăn điểm tâm.

Cúp điện thoại, Cao Tiêu Tiêu rửa mặt hoàn tất, thay bộ đồ công sở màu đen, lại đeo lên kính đen, mang theo hai vai bao đi ra phòng ngủ.

Đối diện cửa phòng Hàn Chân đóng chặt, hẳn là đi ra ngoài chạy bộ sáng sớm đi à nha.

Mặc dù có thời điểm Hàn Chân bí mật sẽ đối với cô cười đùa tí tưng, thậm chí thân mật hô nàng “Vợ”, nhưng thêm nữa... Thời điểm, hai người đều là vô cùng có ăn ý không can thiệp chuyện của nhau.

Cao Tiêu Tiêu thời khắc nào cũng cảnh cáo chính mình, không được làm cái gì vượt quá bất luận chuyện gì, lại càng không đối Hàn Chân có bất kỳ tưởng tượng, anh chỉ cùng cô ý nghĩa, chỉ là mỗi tháng đưa vào trong thẻ một số tiền sinh hoạt.

Thứ hai có chút kẹt xe.

Cao Tiêu Tiêu ngồi xe buýt đến Hàn Thị, thời gian đã chín giờ.

Một đường chạy chậm tiến đến công ty, lập tức cửa thang máy muốn đóng lại...

“Chờ một chút!” Mỗi tuần một chín giờ phòng thư ký lan truyền những tin nhảm này!

Vốn cửa thang máy đã đóng đột nhiên mở ra, Cao Tiêu Tiêu kinh hỉ chạy tới, nam nhân một thân hình âu phục trắng tấp xông vào mắt cô tuần lảng cười, “Tiểu Tiêu.”

Là Úc Duật Đình, bạn Hàn Chân.

“Úc tổng sớm.” Cao Tiêu Tiêu cúi đầu khom lưng đi vào, thò tay muốn ấn xuống tầng hai mươi, lại phát hiện đã bị hấn nhấn xuống.

Úc Duật Đình khoe miệng vui vẻ sâu sắc, “Bị muộn rồi ah?”

“...” Cao Tiêu Tiêu túng quần không được, đành phải ngược lưng cười cười, cầu nguyện lấy thang máy tốc độ nhanh lên nữa, nhanh lên nữa...

“Cho dù cô đem thang máy nhìn thấu, tốc độ của nó cũng sẽ không nhanh hơn đâu, ngược lại có thể sẽ phát sinh sự cố.” Úc Duật Đình nghiền ngẫm thanh âm lại vang lên.

“...” Cao Tiêu Tiêu nhin tức không được trộm trừng hấn.

Không hổ cùng Hàn Chân là anh em kết nghĩa hảo huynh đệ, miệng thật sự là giống nhau tổn hại!

Thấy phản ứng của Cao Tiêu Tiêu, Úc Duật Đình nhin không được “Ha ha” nở nụ cười.

Khả năng bởi vì trong các huynh đệ anh xếp thứ ba, Úc Duật Đình phát hiện mình đặc biệt thích trêu chọc Cao Tiêu Tiêu, tuy nhiên theo thân phận hấn phải gọi một tiếng “Chị dâu nhỏ”, nhưng tại trong lòng lại coi như một người em gái...

“Bịch” một tiếng, đột nhiên xuất hiện lay động làm cho Úc Duật Đình đang cười im bật, còn không đợi phản ứng, trong thang máy đèn cũng tắt đi, đưa tay không thấy được nắm ngón.

“Ah!” Cao Tiêu Tiêu bực tức kêu to, người nào đó hay không như vậy mờ mịt đen, nói sự cố sự cố đã tới rồi?

Úc Duật Đình đầu đầy hắc tuyến, được rồi, hẳn hôm nay có lẽ nên đi mua xổ số.

Đội nhân viên bảo an đem thang máy khôi phục bình thường, thời gian đã 9:30, Cao Tiêu Tiêu hoa lệ lệ muộn hơn ba mươi phút đồng hồ.

Vội vàng chạy ra cửa thang máy trở về vị trí cũ, vừa bật máy tính lên, Chu thư ký lập tức tìm tới tận cửa rồi, “Tiêu Tiêu, vừa rồi hội nghị thường kỳ cô không có mặt, Hàn thiếu nói khi nào cô đến lập tức đi tìm ngài.”

“... Được.” Cao Tiêu Tiêu trong lòng “Lộp bộp” một tiếng.

Hàn Chân ngày bình thường tuy nhiên bất cần đời, nhưng công việc lại rất nghiêm túc, không biết có phải hay không là muốn có ý biểu hiện cho Hàn Chính Minh nhìn thấy, dù sao mỗi ngày 9 giờ đã đến công ty báo danh, phòng thư ký bởi vậy cũng không ai dám muộn.

Có thể cô hôm nay lại vừa vặn đã bị bắt...

Chờ đợi lo lắng gõ cửa tổng giám đốc, “Tiến vào.” Tiếng nói trầm thấp không mang theo một tia cảm xúc vang lên.

Cao Tiêu Tiêu đẩy cửa ra, khoe mắt lườm đến Úc Duật Đình trên ghế sa lon, cái thẳng kia chính ưu nhã chân bắt chéo, xông vào mắt cô khiêu mi mỉm cười.

“...” Cao Tiêu Tiêu đi đến trước bàn làm việc, cung kính mở miệng, “Hàn thiếu, nghe nói ngài tìm tôi.”

“Phốc phốc.” Úc Duật Đình nhin không được cười ra tiếng.

Hàn Chân, “...”

Cao tiêu tiêu, “...”

Sau một lúc lâu, Hàn Chân mở miệng, “Hôm nay như thế nào đến muộn?”

Nếu như hẳn nhớ không lầm, cô hình như chưa tới 8 giờ đi ra ngoài rồi.

“Thực xin lỗi, về sau tôi sẽ đi sớm chút.” Cao Tiêu Tiêu tiếp tục cung kính trả lời.

Hàn Chân, “...”

“Ai thôi đi, hai người các người có thể hay không đừng như vậy ah, tôi cũng không phải cái gì người ngoài.”

Úc Duật Đình thật sự nhin không được, đứng dậy giải thích, “...vừa rồi mình và Tiêu Tiêu đi cùng một thang máy đến đây, đều tại mình mờ mịt đen, đem thang máy nói trực trực, cho nên trở ngại trong chốc lát. Cậu nếu không tin gọi điện thoại hỏi phòng bảo vệ một chút, Tiêu Tiêu xác thực không phải cố ý đi trễ.”

Hàn Chân nhìn cậu, đột nhiên nở nụ cười, “Cậu đối với chính mình rất hiểu đấy.”

Úc Duật Đình tổn thương không thôi, hung hăng liếc người nào đó, chịu đựng không có phản bác.

“Đã như vậy, đợi một lát tôi cùng chu thư ký nói một tiếng, hôm nay không tính em đi muộn.” Hàn Chân thân thể dựa ra sau, lười biếng tựa lưng vào ghế ngồi, một bộ Ôn Nhu sẵn sốc giọng điệu nói ra.

Cao Tiêu Tiêu cũng không khách khí, “Cảm ơn Hàn thiếu.”

Hàn Chân cười khẽ một tiếng, còn nói thêm, “Đúng rồi, vừa rồi hội nghị thường kỳ tôi đã cùng mọi người nói, bởi vì Tô Tranh theo đầu tháng năm bắt đầu nghỉ rồi, cho nên trong lúc này, do em đảm nhiệm chức vụ trợ lý đặc biệt.”

“... Á?” Dù là Cao Tiêu Tiêu không sợ hãi, lúc này cũng có chút ngáy dại.

Bạn đang đọc truyện *Sườn Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

Tô Tranh là một người tài giỏi du học trở về, thông minh xinh đẹp, nói được nhiều loại ngôn ngữ, đã làm trợ lý đặc biệt cho Hàn Chân 5 năm.

Lúc trước khi nghỉ, chưa từng nghe nói muốn tìm người tiếp nhận công việc của cô ấy ah, như thế nào lần này...

“Ba ba ba”, Úc Duật Đình ở một bên vỗ tay, “Cái này tình cảm tốt, Tiêu Tiêu thăng chức rồi, còn không mau cảm ơn ông xã cô!”

Cao tiêu Tiêu đầu đầy hắc tuyến, xoắn xuýt mở miệng nói, “Hàn thiếu, công việc này... Tôi không cách nào đảm nhiệm nổi.”

Thân là trợ lý đặc biệt, không chỉ phải có năng lực làm việc xuất sắc, càng phải có năng lực vượt trội, còn phải đi nhiều nơi..

Cao Tiêu Tiêu biết rõ chính mình có năng lực bao nhiêu, càng không muốn đột nhiên lên chức mà rước vào mình bao nhiêu lời đàm tiếu.

“Tôi biết rõ.” Hàn Chân vậy mà gật đầu.

Cao Tiêu Tiêu buồn bực, có hay không công kích người ta như vậy?

“Bất quá... Phòng thư ký hiện tại cũng bẽ bộn nhiều việc, chỉ có em rồi rãnh, hơn nữa làm chỉ có một tháng, tôi tăng lương cho em lên 50%, có làm hay không?” Hàn Chân ánh mắt sáng quắc nhìn cô, cuối cùng, còn hấp dẫn hạ lỏng mày.

50%? Cao Tiêu Tiêu con mắt sáng ngời, “Làm!”

Hàn Chân thoả mãn nở nụ cười, “Tốt, vậy em đi về trước đi, Chu thư ký sẽ nói cho em biết nội dung việc cần làm.”

“Cảm ơn Hàn thiếu!” Cao Tiêu Tiêu cực lực nhin xuống gờ lên khoe miệng, cung kính cúi chào, liền quay người đi ra.

Ở ban công, Úc Duật Đình liền không nhịn được cười lên ha ha, đến khi một cây bút máy đập trúng lồng ngực của anh..

“Ai ôi!!!” Úc Duật Đình giả bộ xoa ngực, oán trách nhìn về phía nam nhân đang ngồi ở bàn làm việc, “Tôi phát hiện... Cậu bây giờ càng ngày càng gian nhà?”

Rõ ràng muốn Tiêu Tiêu tốt, còn kéo đông kéo tây tìm nhiều lý do như vậy, thật sự là thối rồi!

Hàn Chân cười như một lão hồ ly, “Cậu quản tôi.”

Úc Duật Đình tức giận huơ tay, “Được rồi được rồi, hãy bớt sàm ngôn đi, sớm như vậy cậu đem tôi kêu đến có gì muốn làm?”

Hàn Chân đứng dậy, chậm rãi lấy một điều thuốc, “Còn nhớ rõ chuyện năm năm trước ở khách sạn Úc Hào không?”

Úc Duật Đình nhiều lông mày, hai mắt có chút nheo lại, “Cậu nói là... Năm năm trước cậu bị hạ được lần kia sao?”

Hàn Chân gật đầu, môi mông nhả ra một vòng khói.

Năm năm trước, anh vừa về nước, tuổi trẻ bông bột, nhất thời bị tính kẻ.

Tuy nhiên nhìn thấy được mưu kế của đối phương, từ phòng chạy thoát ra ngoài, nửa đường gặp một cô gái...

Sau khi tỉnh lại, trong cầu thang chỉ có một mình, kiểm tra camera khách sạn, cũng không có bất kỳ manh mối nào.

“Tôi không phải đã giúp cậu điều tra rồi sao? Lúc ấy là Vương Khải vĩ muốn cho cậu cùng con gái của ông ta phát sinh quan hệ, bất quá không có thực hiện được, cùng cậu phát sinh quan hệ đấy, là cùng ngày đi coi mắt con gái Cố Gia Cố Lệ Thanh.” Úc Duật Đình nói.

Nguyên nhân chính là như thế, bồi thường tổn thất tinh thần, Hàn Chân tiến vào Hàn thị việc làm đầu tiên là tài trợ cho Cố thị, cấp vốn giúp đỡ Cố gia, mấy năm này nhiều dự án lớn đều hợp tác với Cố thị.

Có thể nói, Cố gia có thể có được thành công hôm nay tại thành phố D, là do Hàn Chân âm thầm hỗ trợ.

“Không đúng.” Hàn Chân nhiu mày, “Hai tháng trước tôi gặp phải Cố Lệ Thanh, hai ngày trước tôi lại gặp được cô ta... Thái độ của cô ta, một chút cũng không giống cùng tôi phát sinh quan hệ.”

Phụ nữ dùng chiêu lật mềm buộc chặt anh đã gặp nhiều hơn, Cố Lệ Thanh tuy nhiên biểu hiện vừa vặn hào phóng, nhưng trong ánh mắt rõ ràng để lộ ra đối với hắn rất cảm thấy hứng thú.

Phụ nữ như vậy, năm năm trước cùng anh phát sinh quan hệ sau chạy trốn?

Hắn không tin.

Úc Duật Đình nghĩ một lát, nói ra, “Mà khi ở danh sách tôi đều điều tra rồi, ngoại trừ Vương gia, cũng chỉ có Cố Gia có khả năng nhất. Cố Dừng Thành cùng vợ hai Cao Trinh Ninh, Cố Dừng Thành cũng chỉ có một đứa con gái là Cố Lệ Thanh, Cao Trinh Ninh mới sinh đứa con trai năm nay mới 10 tuổi. Trừ phi...” Hân đột nhiên cười cười nhìn về phía Hàn Chân.

“... Trừ phi cái gì?” Hàn Chân nhún mày.

Úc Duật Đình nhìn không được ha ha nở nụ cười, “Trừ phi Cao Trinh Ninh còn giấu thêm một đứa con gái nữa! Bất quá tôi cảm thấy điều đó không có khả năng, năm đó tôi điều tra rồi, Cao Trinh Ninh cũng là bởi vì chồng chết sớm, lẻ loi một mình quá đáng thương, cho nên mới được Cố Dừng Thành thương tiếc, đem bà cưới vào Cố Gia. Đã nhiều năm như vậy, không có nghe Cố Gia ai đề cập qua bà còn có đứa con gái, nói sau loại chuyện này, đầu không hề dễ dàng, đầu hơn mười năm, vậy cũng thật không dễ dàng.”

Vẫn phòng lâm vào tình tịch trầm mặc.

Hồi lâu, Hàn Chân đem tàn thuốc dập tắt trong gạt tàn thuốc, thần nhiên nói, “Uh, có thể là tôi suy nghĩ nhiều.”

“Vậy cũng không.” Úc Duật Đình cũng đứng lên, “Được rồi, tôi biết rõ cậu đối với chuyện năm năm trước rất áy náy, nhưng cậu mấy năm này cũng giúp Cố Gia không ít, Cố Lệ Thanh nếu như thật không biết đây không phải là việc tốt sao? Cậu thanh thân cùng Tiêu Tiêu sống, sớm một chút sinh một tiểu tử mập mạp cho lão phu nhân bông...”

Hàn Chân nhìn anh một cái, ngồi trở lại ghế sofa, “Tốt rồi, cậu có thể đi.”

“Này! Có hay không qua cầu rút ván như vậy à?” Úc Duật Đình bất mãn, anh sáng sớm vứt công ty mình không để ý, tới giúp huynh đệ, lại bị đả ngộ như vậy?

“Vậy cậu còn muốn như thế nào nữa?” Hàn Chân dù bận vẫn ung dung nhìn anh, “Tôi còn có rất nhiều chuyện phải làm, không ở cùng cậu được.”

“...” Úc Duật Đình liếc mắt, đành phải vỗ vỗ bờ mông rồi đi.

Ở bên trong phòng thư ký.

Chu thư ký đem công việc của Tô Tranh gia lại ký càn cho Cao Tiêu Tiêu, cuối cùng vỗ vỗ bờ vai của cô nói, “Hàn thiếu năng lực làm việc rất cao, cho nên cô không cần áp lực quá lớn, chỉ cần mỗi ngày sắp xếp tốt hành trình, kịp thời nhắc nhở là được rồi, không có khó như vậy đâu.”

“Cảm ơn Chu tỷ.” Cao Tiêu Tiêu cảm kích gật đầu.

Lương bây giờ đã tăng lên 50%, cô nhất định sẽ hào hào cố gắng, đến lúc đó có thể mua cho Tiểu Bạch thật nhiều phi cơ mà thằng bé yêu thích rồi!

“Tốt, tôi đây trước đi về làm việc, không hiểu gì thì hỏi tôi.” Chu thư ký nhìn nàng cười cười, đi ra.

Cao tiêu tiêu nhanh chóng mở ra lịch trình của Hàn Chân nhìn lại.

Tháng 6 20 ngày, thứ Hai:

Buổi sáng 9 giờ, hội nghị phòng thư ký thường kỳ;

Giữa trưa 12 giờ, cùng tổng cục Công Thương Vương ăn cơm;

Buổi chiều 2 giờ, cùng đại diện tập đoàn thiết kế Xuân Lan họp;

Buổi tối 6 giờ, cuộc hẹn cá nhân.

Cuộc hẹn? Cao Tiêu Tiêu trừng mắt nhìn.

Vốn cô ngày hôm qua nghĩ kỹ chính là, lên cùng chu thư ký ăn một bữa cơm, giúp đem cuộc hẹn hôm nay của Hàn Chân đối tượng đổi thành Cố Lệ Thanh, như vậy giao dịch cùng Cố Lệ Thanh đã thành công.

Không nghĩ tới cái này ngược lại tốt như vậy, cô đột nhiên thay đổi công việc trở thành trợ lý đặc biệt, có thể trực tiếp an bài lịch trình của Hàn Chân, quả thực là ông trời cũng giúp cô!

Cao Tiêu Tiêu hưng phấn chọn “Cuộc hẹn”, đổi thành “Cuộc hẹn cùng thiên kim Cố gia Cố Lệ Thanh”...

“Tiêu Tiêu!” Đột nhiên xuất hiện âm thanh dọa Cao Tiêu Tiêu kêu to một tiếng!

Úc Duật Đình nhìn Cao Tiêu Tiêu có tật giật mình, nụ cười trên mặt càng thêm mê người, “Làm gì mà phản ứng lớn như vậy? Đang làm chuyện xấu phải không?”

Cao Tiêu Tiêu bàn tay nhỏ bé vuốt tim, tức giận trừng anh, “Úc tổng, ngài đi đường đều không có âm thanh sao?”

“Tiêu Tiêu, hai quan hệ gì, có thể hay không đừng gọi tôi Úc tổng không hả?” Úc Duật Đình hai tay đặt trên kệ bàn, cười đùa tí từng quát lấy nàng, “Về sau... Gọi tôi là Úc ca ca a?”

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16

Úc ca ca? Cao Tiêu Tiêu cảm thấy một trận buồn nôn, cảm giác da gà nổi toàn thân.

Cô hạ mắt, nhẫn nại trả lời, "Xin lỗi Úc tổng, tôi hiện tại bề bộn nhiều việc."

Úc Duật Đình nhìn cô một bộ dạng nghiêm trang, trong nội tâm bật cười, còn muốn trêu chọc cô, cửa tổng giám đốc đột nhiên mở.

Thân hình cao ngất của Hàn Chân xuất hiện, có chút nhú mày nói, "Cậu như thế nào còn chưa đi?"

Úc Duật Đình, "..."

Úc Duật Đình rốt cục không tình nguyện sau khi rời đi, Hàn Chân một bộ nghiêm trang hoá giọng điệu hỏi, "Chu thư ký, hôm nay lịch trình đã sắp xếp chưa?"

"Hàn thiếu, Tiêu Tiêu đang làm, lập tức xong ngay."

Hàn Chân thở dài, "Sau khi làm xong báo cáo cho tôi."

10 phút sau, lại một lần nữa bước vào phòng tổng giám đốc, Cao Tiêu Tiêu rất nhạy bén ngửi thấy được mùi thuốc lá.

Cô âm thầm nhú mày một cái, cầm lấy máy tính bảng báo cáo, "Hàn thiếu, lịch trình hôm nay ngài chủ yếu có ba điểm: giữa trưa 12 giờ, cùng tổng cục Công Thương Vương tại Kim Thành dùng cơm; buổi chiều 2 giờ, cùng đại diện tập đoàn thiết kế Xuân Lan trao đổi dự án thiết, tham dự hội nghị đồng sự; buổi tối 6 giờ, cùng thiên kim Cổ gia Cổ Lệ Thanh cùng đi ăn tối, chỗ ngồi đã giúp ngài đặt rồi..."

"Cổ Lệ Thanh?" Hàn Chân ngẩng đầu, lông mày nhú lại một chỗ.

"Đúng vậy, Hàn thiếu." Cao Tiêu Tiêu cố gắng duy trì vẻ mặt bình tĩnh, âm thanh cũng bình tĩnh không có chút gợn sóng.

Trời mới biết, lòng bàn tay của nàng khấn trương đến đỏ mề hôi rồi.

Ngón trở thon dài trên mặt bàn vô ý thức gõ, cả buổi, Hàn Chân mới thản nhiên nói, "Được rồi."

Cao Tiêu Tiêu nhẹ nhàng thở ra, "... Hàn thiếu, không có chuyện gì khác tôi đi ra ngoài trước."

Hàn Chân gật đầu.

Cao Tiêu Tiêu quay người hướng cửa đi ra, tay mới vừa để lên chốt cửa, giọng nói của Hàn Chân ở sau lưng vang lên, "Buổi trưa bữa cơm Chu thư ký cùng tôi đi là được, em ở lại công ty."

"... Vâng." Cao Tiêu Tiêu cầu còn không được.

Tung tăng bước chân trở lại phòng thư ký, vốn là mọi người đang xì xào bàn tán đột nhiên yên tĩnh trở lại, trên mặt còn mang chút mất tự nhiên.

Không cần đoán cũng biết, cô đột nhiên thăng chức cùng tăng lương, nhất định sẽ có người ở sau lưng nói xấu.

Nhưng hiện tại tiền lương của Cao Tiêu Tiêu rất cao, chỉ cần các cô không làm mấy chuyện xấu, muốn nói cái gì cứ nói đi.

Cổ Gia.

Cổ Lệ Thanh nhận được điện thoại của Chu thư ký mừng rỡ như điên, lộp đề không lên, trực tiếp lái xe về nhà.

Người hầu bên cạnh giúp nàng cầm dép lê, vừa nói nói, "Tiểu thư, tiên sinh cùng phu nhân nói đêm nay không hồi trở lại tới dùng cơm, lại để cho ngài đi trường học tiếp được tiểu thiếu gia."

Chú ý lệ thanh đổi tốt giày, cũng không quay đầu lại tự hướng trên lầu đi, "Ta cũng không phải hán bảo mẫu. Lại để cho lái xe đi đón, ta không rảnh!"

"... Tốt."

Một giờ về sau, chú ý lệ thanh đổi tốt một thân vũ mị màu vàng quần trang, trang cho tinh xảo xuống lầu.

Trong phòng khách, vừa trở về Cố lão tiên sinh gọi cô lại, "Làm sao về nhà còn chạy ra ngoài, làm gì?"

Cố Lệ Thanh cười tủm tỉm nói, "Hẹn hò."

"Hẹn hò?" Cố lão tiên sinh hai mắt tỏa sáng, "Có bạn trai?"

"Ai nha gia gia, hôm nay là người ta lần đầu hẹn hò, tuy nhiên... Bạn trai cũng nhanh a." Chú ý lệ thanh làm nũng nói.

"Tiểu tử nhà nào? Mau nói cho gia gia biết." Cố lão tiên sinh vui vẻ nói.

Lớn tuổi, quan tâm nhất là hôn nhân của con cái, nhất là cháu gái lớn này, năm nay đã 27 rồi, ông mỗi ngày đều muốn cô nhanh chóng lập gia đình.

Cố Lệ Thanh then thùng nói, "Là Hàn Chân."

"Hàn Chân?" Cố lão gia từ nhú mày, "Không được!"

"Vì cái gì không được à?" Cố Lệ Thanh bất ngờ hét lớn.

"Chú nhỏ con bây giờ đang theo đuổi em gái của hân, cháu dính vào nữa thì chuyện gì sẽ xảy ra, về sau thân phận sẽ bị rối loạn!" Cố lão gia từ từ trừng mắt nói.

Cố Lệ Thanh Xùy~~ cười ra tiếng, "Gia gia, người tư tưởng cũng quá cổ hủ đi à nha? Bây giờ là thời đại nào rồi..."

"Thời đại nào cũng không được! Cháu nhanh, cùng Hàn Chân chia tay!" Cố lão gia từ cắt đứt lời.

Cố Lệ Thanh mắt tròn, "Cháu không!"

"Cháu..."

"Gia gia, con cùng chú nhỏ không giống nhau, người đừng lấy mặt mũi của Cố gia để đe dọa cháu. Hơn nữa, người có thể cưới mẹ nhỏ cho ba, con vì cái gì không thể cùng Hàn Chân? Cho nên, người hãy chúc cháu gái của người đêm nay thành công a, bye bye!" Nói xong, Cố Lệ Thanh đi giày cao gót rời đi.

Cố lão gia từ che ngực, tức giận chút nữa bệnh tim phát tác.

Ông rút cuộc đã tạo nghiệt gì, tại sao con cháu một đứa cũng không làm cho ông yên lòng?

Tập đoàn Hàn thị.

Thấy cuối cùng đã tới năm giờ, Cao Tiêu Tiêu nhanh chóng đứng dậy, tắt máy tính, lấy túi sách rời đi.

Vừa đi ra khỏi phòng thư ký, cửa phòng tổng giám đốc chết cũng không mở, Hàn Chân cầm chìa khóa xe phong độ nhẹ nhàng đi ra, "Đi trạm xe lửa phải không? Tôi đưa em đi."

"... Ách, không cần đâu Hàn thiếu, tôi tự đón xe đi là được rồi." Cao Tiêu Tiêu cự tuyệt, cô còn phải đi đón Tiểu Bạch nữa.

"Không có sao, tôi đi tới cuộc hẹn, vừa tiện đường chở em một đoạn đường." Hàn Chân câu lên môi mỉm cười, một bộ dạng quan tâm cấp dưới.

Cao Tiêu Tiêu không cười tiếp tục cự tuyệt, "Thật sự không cần đâu Hàn thiếu, cuộc hẹn quan trọng hơn, đừng cho bạn gái của anh đợi quá lâu nha..."

Lời còn chưa nói hết, trên tay chợt nhẹ, cái túi sách màu hồng phấn đã ở trên tay của Hàn Chân.

"Nói nhảm vãi lều." Hàn Chân nhẹ Xùy~~, quay người hướng thang máy đi đến.

Cao Tiêu Tiêu trừng mắt bóng lưng cao ngất của anh, cuối cùng đành phải đi theo.

Chu thư ký vừa vặn từ phòng trà đi ra, Nhìn thấy không khỏi nhú mày.

Chiếc Bentley màu trắng nhanh chóng trên đường đi tới trạm xe lửa.

Trong xe phát Ca khúc 《see you again》, Hàn Chân tâm trạng bây giờ rất sung sướng, còn bắt chợt hát theo mấy câu.

Tâm trạng Cao Tiêu Tiêu bây giờ không có tốt như vậy.

Cô mua vé xe lửa là 7 giờ tối, vốn định 5 giờ tan làm đi nhà trẻ đón Tiểu Bạch, hai mẹ con sẽ cùng nhau đi tới trạm xe lửa, thời gian có lẽ đủ.

Bỗng nhiên người nào đó xen vào, kế hoạch của cô toàn bộ rối loạn, bây giờ còn là giờ cao điểm..

"Đừng nóng vội, lập tức tới ngay thôi." Hàn Chân quay đầu nhìn cô một cái.

"..." Cao Tiêu Tiêu cong môi cười cười, nín chặt cái balo, nhíu mày nhìn ngoài cửa sổ.

Lại một lát sau, điện thoại túi vang lên, Cao Tiêu Tiêu lấy ra xem, ách, "Là điện thoại của con trai bảo bối!"

Hàn Chân đưa tay giảm nhỏ âm nhạc, hồi lâu không trông thấy cô nghe máy, mở miệng hỏi, "Làm sao không nghe?"

Bạn đang đọc truyện *Sườn Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17

Úc ca ca? Cao Tiêu Tiêu cảm thấy một trận buồn nôn, cảm giác da gà nổi toàn thân.

Cô hạ mắt, nhẫn nại trả lời, "Xin lỗi Úc tổng, tôi hiện tại bề bộn nhiều việc."

Úc Duật Đình nhìn cô một bộ dạng nghiêm trang, trong nội tâm bật cười, còn muốn trêu chọc cô, cửa tổng giám đốc đột nhiên mở.

Thân hình cao ngất của Hàn Chân xuất hiện, có chút nhíu mày nói, "Cậu như thế nào còn chưa đi?"

Úc Duật Đình, "..."

Úc Duật Đình rốt cục không tình nguyện sau khi rời đi, Hàn Chân một bộ nghiêm trang hoá giọng điệu hỏi, "Chu thư ký, hôm nay lịch trình đã sắp xếp chưa?"

"Hàn thiếu, Tiêu Tiêu đang làm, lập tức xong ngay."

Hàn Chân thoải mái gật đầu, "Sau khi làm xong báo cáo cho tôi."

10 phút sau, lại một lần nữa bước vào phòng tổng giám đốc, Cao Tiêu Tiêu rất nhạy bén nhìn thấy được mùi thuốc lá.

Cô âm thầm nhíu mày một cái, cầm lấy máy tính bảng báo cáo, "Hàn thiếu, lịch trình hôm nay ngài chủ yếu có ba điểm: giữa trưa 12 giờ, cùng tổng cục Công Thương Vương tại Kim Thịnh dùng cơm; buổi chiều 2 giờ, cùng đại diện tập đoàn thiết kế Xuân Lan trao đổi dự án thiết kế, tham dự hội nghị đồng sự; buổi tối 6 giờ, cùng thiên kim Cổ gia Cổ Lệ Thanh cùng đi ăn tối, chỗ ngồi đã giúp ngài đặt rồi..."

"Cổ Lệ Thanh?" Hàn Chân ngẩng đầu, lông mày nhíu lại một chỗ.

"Đúng vậy, Hàn thiếu." Cao Tiêu Tiêu cố gắng duy trì vẻ mặt bình tĩnh, âm thanh cũng bình tĩnh không có chút gợn sóng.

Trời mới biết, lòng bàn tay của nàng khản trương đến đỏ mọng rồi.

Ngon trở thon dài trên mặt bàn vô ý thức gõ, cả buổi, Hàn Chân mới thản nhiên nói, "Được rồi."

Cao Tiêu Tiêu nhẹ nhàng thở ra, "... Hàn thiếu, không có chuyện gì khác tôi đi ra ngoài trước."

Hàn Chân gật đầu.

Cao Tiêu Tiêu quay người hướng cửa đi ra, tay mới vừa đề lên chốt cửa, giọng nói của Hàn Chân ở sau lưng vang lên, "Buổi trưa bữa cơm Chu thư ký cùng tôi đi là được, em ở lại công ty."

"... Vâng." Cao Tiêu Tiêu cầu còn không được.

Tung tăng bước chân trở lại phòng thư ký, vốn là mọi người đang xì xào bàn tán đột nhiên yên tĩnh trở lại, trên mặt còn mang chút mất tự nhiên.

Không cần đoán cũng biết, cô đột nhiên thăng chức cùng tăng lương, nhất định sẽ có người ở sau lưng nói xấu.

Nhưng hiện tại tiền lương của Cao Tiêu Tiêu rất cao, chỉ cần các cô không làm mấy chuyện xấu, muốn nói cái gì cứ nói đi.

Cố Gia.

Cố Lệ Thanh nhận được điện thoại của Chu thư ký mừng rỡ như điên, lộp đề không lên, trực tiếp lái xe về nhà.

Người hầu bên cạnh giúp nàng cầm dép lê, vừa nói nói, “Tiểu thư, tiên sinh cùng phu nhân nói đêm nay không hồi trở lại tới dùng cơm, lại để cho ngài đi trường học tiếp được tiểu thiếu gia.”

Chú ý lệ thanh đổi tốt giày, cũng không quay đầu lại tự hướng trên lầu đi, “Ta cũng không phải hần bảo mẫu. Lại để cho lái xe đi đón, ta không rảnh!”

“... Tốt.”

Một giờ về sau, chú ý lệ thanh đổi tốt một thân vũ mị màu vàng quần trang, trang cho tinh xảo xuống lầu.

Trong phòng khách, vừa trở về Cố lão tiên sinh gọi cô lại, “Làm sao về nhà còn chạy ra ngoài, làm gì?”

Cố Lệ Thanh cười tủm tỉm nói, “Hẹn hò.”

“Hẹn hò?” Cố lão tiên sinh hai mắt tỏa sáng, “Có bạn trai?”

“Ai nha gia gia, hôm nay là người ta lần đầu hẹn hò, tuy nhiên... Bạn trai cũng nhanh a.” Chú ý lệ thanh làm nũng nói.

“Tiểu tử nhà nào? Mau nói cho gia gia biết.” Cố lão tiên sinh vui vẻ nói.

Lớn tuổi, quan tâm nhất là hôn nhân của con cái, nhất là cháu gái lớn này, năm nay đã 27 rồi, ông mỗi ngày đều muốn cô nhanh chóng lập gia đình.

Cố Lệ Thanh thẹn thùng nói, “Là Hàn Chân.”

“Hàn Chân?” Cố lão gia từ nhú mày, “Không được!”

“Vì cái gì không được à?” Cố Lệ Thanh bất ngờ hét lớn.

“Chú nhỏ con bây giờ đang theo đuổi em gái của hần, cháu dính vào nữa thì chuyện gì sẽ xảy ra, về sau thân phận sẽ bị rối loạn!” Cố lão gia từ từ trừng mắt nói.

Cố Lệ Thanh Xùy~~ cười ra tiếng, “Gia gia, người tư tưởng cũng quá cổ hủ đi à nha? Bây giờ là thời đại nào rồi...”

“Thời đại nào cũng không được! Cháu nhanh, cùng Hàn Chân chia tay!” Cố lão gia từ cắt đứt lời.

Cố Lệ Thanh mắt tròn, “Cháu không!”

“Cháu...”

“Gia gia, con cùng chú nhỏ không giống nhau, người đừng lấy mặt mũi của Cố gia để đe dọa cháu. Hơn nữa, người có thể cưới mẹ nhỏ cho ba, con vì cái gì không thể cùng Hàn Chân? Cho nên, người hãy chúc cháu gái của người đêm nay thành công a, bye bye!” Nói xong, Cố Lệ Thanh đi giày cao gót rời đi.

Cố lão gia từ che ngực, tức giận chút nữa bệnh tim phát tác.

Ông rút cuộc đã tạo nghiệt gì, tại sao con cháu một đứa cũng không làm cho ông yên lòng?

Tập đoàn Hàn thị.

Thấy cuối cùng đã tới năm giờ, Cao Tiêu Tiêu nhanh chóng đứng dậy, tắt máy tính, lấy túi sách rời đi.

Vừa đi ra khỏi phòng thư ký, cửa phòng tổng giám đốc chết cũng không mở, Hàn Chân cầm chìa khóa xe phong độ nhẹ nhàng đi ra, “Đi trạm xe lửa phải không? Tôi đưa em đi.”

“... Ách, không cần đâu Hàn thiếu, tôi tự đón xe đi là được rồi.” Cao Tiêu Tiêu cự tuyệt, cô còn phải đi đón Tiểu Bạch nữa.

“Không có sao, tôi đi tới cuộc hẹn, vừa tiện đường chờ em một đoạn đường.” Hàn Chân cúi lên môi mỏng, một bộ dạng quan tâm cấp dưới.

Cao Tiêu Tiêu không cười tiếp tục cự tuyệt, “Thật sự không cần đâu Hàn thiếu, cuộc hẹn quan trọng hơn, đừng cho bạn gái của anh đợi quá lâu nha...”

Lời còn chưa nói hết, trên tay chợt nhẹ, cái túi sách màu hồng phấn đã ở trên tay của Hàn Chân.

“Nói nhảm vãi lều.” Hàn Chân nhẹ Xùy~~, quay người hướng thang máy đi đến.

Cao Tiêu Tiêu trừng mắt bóng lưng cao ngất của anh, cuối cùng đành phải đi theo.

Chu thư ký vừa vặn từ phòng trà đi ra, Nhìn thấy không khỏi nhú mày.

Chiếc Bentley màu trắng chóng trên đường đi tới trạm xe lửa.

Trong xe phát Ca khúc 《see you again》，Hàn Chân tâm trạng bây giờ rất sung sướng, còn bắt chọt hát theo mấy câu.

Tâm trạng Cao Tiêu Tiêu bây giờ không có tốt như vậy.

Cô mua vé xe lửa là 7 giờ tối, vốn định 5 giờ tan làm đi nhà trẻ đón Tiểu Bạch, hai mẹ con sẽ cùng nhau đi tới trạm xe lửa, thời gian có lẽ đủ.

Bỗng nhiên người nào đó xen vào, kế hoạch của cô toàn bộ rối loạn, bây giờ còn là giờ cao điểm..

“Đừng nóng vội, lập tức tới ngay thôi.” Hàn Chân quay đầu nhìn cô một cái.

“...” Cao Tiêu Tiêu cong môi cười cười, nín chặt cái balo, nhú mày nhìn ngoài cửa sổ.

Lại một lát sau, điện thoại túi vang lên, Cao Tiêu Tiêu lấy ra xem, ách, “Là điện thoại của con trai bảo bối”!

Hàn Chân đưa tay giảm nhỏ âm nhạc, hồi lâu không trông thấy cô nghe máy, mở miệng hỏi, “Làm sao không nghe?”

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vỡ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18

Hàn Chân cười như không cười, lông mày, “Cố tiểu thư ưu tú như vậy, có lẽ có không ít thanh niên tài俊 tranh nhau làm bạn a?”

Cố Lệ Thanh tâm muốn những người kia và bằng một người phân vân à?

Cô cúi đầu xuống, trên mặt lộ ra đồ ửng thẹn thùng, “Hàn thiếu thực thích nói giỡn, kỳ thật... Tôi còn không có bạn trai đây này.”

“Không thể nào?” Hàn Chân mặt mày sẫm một tia đùa cợt.

Cố Lệ Thanh không ngẩng đầu, tự nhiên nhìn không nhìn thấy thâm ý trong mắt anh, tiếp tục nói, “Tôi năm trước mới tốt nghiệp nghiên cứu sinh về nước, bởi vì trường học quản chế nghiêm, thời kỳ đi học rất ít trở về, tôi lại không thích đàn ông nước ngoài, cho nên vẫn không có giao bạn trai. Hôm nay là cuộc hẹn lần đầu của tôi...”

Hàn Chân cảm ly rượu lên nhấp một ngụm, ánh mắt thâm trầm nhìn nữ nhân trước mặt, không nói gì.

Cố Lệ Thanh chờ thật lâu không nghe thấy Hàn Chân nói tiếp, ngẩng đầu xem xét, tim đập mạnh mà trì trệ.

Anh... Đang nhìn mình!

Bởi vì di truyền một phần tư Russia huyết thống của Hàn lão phu nhân, người Hàn gia mặt đều tương đối sâu thụy, ngũ quan càng tinh xảo lập thể, thực tế Hàn Chân có đôi mắt đào hoa dài, thời điểm mắt thoáng nhếch lên, như có một loại hương vị khiếp người.

Cố Lệ Thanh cảm thấy, mình thật sự yêu anh rồi.

Hàn Chân lại đột nhiên đứng dậy, “Xin lỗi, tôi đi gọi điện thoại.”

Cố Lệ Thanh tâm tình chập chờn nhìn khuôn mặt tuấn mỹ của anh, “... Được.”

Đội bóng lưng cao ngất của Hàn Chân rời đi, Cố Lệ Thanh đưa tay sờ sờ mặt, thật nóng!

Đại viện quân đội, Úc Gia.

Trong phòng khách, Úc lão phu nhân giả vờ lau nước mắt, “Đáng thương ta lớn tuổi như vậy rồi, mấy đứa cháu trai còn không một ai chịu thành gia, xem người Cảnh gia, tối thiểu còn có một cháu gái tôn ơm một cái, ta đây này...”

Đàn ông trên ghế sa lon sắc mặt đều giống nhau, bên trái là Úc Đông Thần cùng Úc Cẩm Xuyên, sau đó theo thứ tự ngồi Úc Tồn Ngộ, Úc Thừa Diễn cùng Úc Duật Đình.

Úc lão phu nhân lời còn chưa nói hết, điện thoại Úc Duật Đình đột nhiên vang lên, anh lấy ra nhìn một cái, lập tức đứng lên.

“Làm gì! Ngồi xuống cho ta!” Úc lão phu nhân chỉ vào anh gọi.

“Bà nội, con tuổi còn nhỏ, người giáo dục đại ca cùng nhị ca, con nghe điện thoại trước ha.” Nói xong, Úc Duật Đình cũng chạy trốn lên lầu hai.

Mọi người, “...”

Thư phòng lầu hai.

Úc Duật Đình cảm động đến rơi nước mắt nghe điện thoại, “A Chân, thật không hổ là hảo huynh đệ! Cậu điện thoại quá đúng lúc rồi, bằng không thì tôi không bị lái nhả ra cái kén mới lạ. Cậu nghĩ hình ảnh, năm cái đại nam nhân ngồi bị bà nội tôi giáo huấn, chắc chắn...”

Hàn Chân trực tiếp mở miệng đã cắt đứt anh, “Tôi xem tổ trình thám của cậu có thể đóng cửa rồi.”

Úc duật đình bó tay cuộn chiếu, “Có ý gì à?”

“Cố Lệ Thanh năm trước mới từ nước ngoài trở về, mà vấn đề phát sinh 5 năm trước là tháng 11, khoảng thời gian này cô ta chắc không ở trong nước”

Úc duật đình nhíu mày, “Cái này... Cũng không nhất định a, có thể cô ta xin phép nghỉ trở về coi mắt chứ?”

Hàn Chân ha ha nở nụ cười hai tiếng, “Vậy thì tốt, cho cậu cơ hội điều tra một lần, không... có phát hiện mới..., tôi tìm người khác.”

“... Uy, muốn hay không thực tế như vậy ah, ủng hộ một chút tổ trình thám của tôi sẽ chết à?” Úc Duật Đình phiền muộn không thôi, “Hơn nữa, cái này tổ trình thám vẫn là đại ca...”

Lời còn chưa hết, điện thoại đã bị dập máy.

Úc Duật Đình, “...”

Cố Lệ Thanh chỉnh sửa trang phục, đợi Hàn Chân trở lại, cô giờ lên dáng tươi cười nói nói, “Hàn thiếu thật xin lỗi, thời gian không còn sớm, trong nhà còn phải đóng cửa, tôi phải phải trở về.”

Dù sao cũng là hai người lần đầu hẹn hò, Cố Lệ Thanh cũng không muốn biểu hiện quá mức.

“Cố lão gia tử đối với em gái của cô cũng nghiêm khắc như vậy sao?” Hàn Chân đột nhiên trêu tức mở miệng.

Cố Lệ Thanh sững sốt một chút, lập tức che miệng cười khẽ, “Hàn thiếu anh hiểu lầm á..., tôi chỉ có một em trai 10 tuổi, không có em gái. Ông nội của tôi có tính truyền thống, không cho con gái sau 10 giờ chưa về nhà.”

Hàn Chân cười như không cười gật đầu, “Thì ra là thế.”

Cố Lệ Thanh rất có tâm cơ không có lái xe, vốn định nghĩ Hàn Chân sẽ phong độ đưa cô về, ai ngờ vừa đi ra, một chiếc xe taxi đứng ở cửa ra vào.

“Cố tiểu thư, mời.”

Cố Lệ Thanh không cam lòng nhìn Hàn Chân, “Hàn thiếu...”

“Xin lỗi, vừa uống một chút rượu, không thể lái xe đưa cô rồi.” Hàn Chân vô cùng có phong độ nói xong, lại duỗi thân tay ra hiệu, “Mời.”

Cố Lệ Thanh mím môi, đành phải phát phát tay, ưu nhã ngồi vào trong xe.

Xe taxi sau khi rời đi, Hàn Chân bước chân dài, hướng đi tới chiếc Bentley màu trắng ven đường.

Sáng sớm ngày hôm sau 6 giờ, xe lửa đến ngoại thành.

Cao Tiêu Tiêu nắm tay Tiểu Bạch đi ra nhà ga, lúc đợi xe bus, vừa vặn thấy người phụ nữ lúc trên tàu kia.

Một cỗ xe treo quân bài tới đón cô, Cao Tiêu Tiêu nghe được có người kia cung kính hô “Úc phu nhân”.

...

Hơn một giờ sau, hai mẹ con trần trọc về tới thị trấn.

Cao Tiêu Tiêu mang theo Tiểu Bạch quẹo trái quẹo phải, thẳng đến trước một cái cổng phong cách cổ xưa dừng bước lại.

5 năm trước bà ngoại qua đời, nhà cũ này vẫn trống không, Cao Trình Ninh mấy ngày hôm trước nói không trở lại, thế nhưng mà...

Cao Tiêu Tiêu nhìn trên cửa khóa mới tinh, chau mày, chẳng lẽ... Là đi trở về rồi hả?

“Mammy?” Cao Tiêu Bạch nâng lên cái đầu nhỏ nhìn cô, “Người sẽ không quên mang chìa khóa đi à nha?”

Cao Tiêu Tiêu, “Ách...”

Cô không phải quên mang cái chìa khóa, mà là... Không có cái chìa khóa.

“Là Tiêu Tiêu sao?” Một âm thanh không xác định kêu to từ sau lưng vang lên.

Cao Tiêu Tiêu quay người, là Trương thẩm bên cạnh.

“Thật đúng là cháu rồi ah.” Trương thẩm nở nụ cười, “Như thế nào khéo như vậy, bạn trai con vừa đi con đã tới rồi.”

“Bạn trai?” Cao Tiêu Tiêu nhăn lông mày.

“Cái kia chàng trai nhìn rất đẹp ah, cậu ấy mấy ngày hôm trước tới, còn ở lại chỗ này một buổi tối, bởi vì không có chìa khóa, đem khóa thay. Con đợi chút ah, ta đi lấy chìa khóa mới cho con.” Nói xong, Trương thẩm cười tủm tỉm trở về nhà.

Cao Tiêu Bạch ôm theo tiểu lông mày hỏi nàng, “Bạn trai? Ai à?”

Cao Tiêu Tiêu, “...”

Cao Tiêu Bạch vốn còn muốn hỏi phải hay là ba ba, bất quá nhìn Cao Tiêu Tiêu mắt hờn mắt vía, cậu mân ở cái miệng nhỏ nhắn, chịu đựng không vấn đề.

Đã hơn một năm không có trở về, trong nhà lại không có một hạt bụi, chắc là có người vừa mới dọn dẹp.

Hai mẹ con đơn giản nghỉ ngơi một chút rồi sẽ đi ra ngoài tảo mộ.

Mộ bà ngoại nằm giữa sườn núi sau thôn, bởi vì vừa mới mưa, đường hẹp quanh lầy lội khó đi.

Cao Tiêu Tiêu muốn ôm Tiêu Bạch đi lên, lại bị tiểu gia hóa lời lẽ nghiêm khắc cự tuyệt, cứ như vậy một đường nắm tay hướng đi lên trên.

Đến mộ, một nhúm cây hoa cúc trắng mới (~!~) đặt ở trước mộ bia, còn dính sương sớm.

Nghĩ đến lúc trước lời Trương thẩm nói, Cao Tiêu Tiêu buông xuống đôi mắt, không biết suy nghĩ cái gì.

Cao Tiêu Bạch nắm tay của cô, cũng yên tĩnh không nói gì.

Hồi lâu qua đi, Cao Tiêu Tiêu vượt sau ót con trai, “Tiểu Bạch, chào bà cố đi.”

Cao Tiêu Bạch khuôn mặt nhỏ nhắn nghiêm túc, rất nghiêm túc đối với mộ bia cúi mình vái chào.

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Ngày hôm sau, Cao Tiêu Tiêu cùng Cao Tiêu Bạch về tới thành phố D.

Buổi tối, cô chưa có trở về biệt thự, mà mang theo túi măng đã làm sẵn ở sủng thành, cùng con trai đi ăn chực.

Thường Hoan Nhan cùng Tống Tiêu Thủ cùng thuê phòng ở vùng ngoại thành, sáu tầng, không có thang máy.

Cao Tiêu Tiêu không kịp thờ leo đến lầu sáu, Tiểu Bạch đã nhấn xuống chuông cửa số phòng 602.

"Tới rồi tới rồi." Thường Hoan Nhan cười tủm tỉm mở cửa.

Một đầu tóc dài uốn nhẹ, dáng người có lồi có lõm, khí chất tài trí cổ điển, Thường Hoan Nhan trước mắt, không thể nghĩ ngờ là một đại mỹ nữ.

Cô không chỉ có năng lực làm việc xuất sắc, làm thức ăn ngon, rõ ràng có thể dựa vào, lại hết lần này tới lần khác cần có thực lực! Đơn giản là Cao Tiêu Tiêu trong nội tâm là mỹ nữ nhân!

"Hoan Nhan tỷ tỷ tốt." Cao Tiểu Bạch ngẩng lên cái đầu nhỏ chào.

Thường Hoan Nhan tâm nhanh bị một tiếng "Tỷ tỷ", nửa ngồi xuống ôm tiêu gia hòa nói, "Tiêu gia hòa miệng con thực ngọt! Con ai nha?"

"Còn có thể ai, là con mình?" Cao tiêu tiêu cười đem măng đã làm đưa cho cô, bên cạnh đôi gầy vừa nhìn phòng khách, "Tiêu Thủ không ở nhà sao?"

Thường Hoan Nhan than một chút, "Tăng ca."

Đi vào trong phòng, trên bàn cơm đã mang lên thức ăn đang còn nóng hổi, Thường Hoan Nhan lại đi vào bếp bưng một tô canh gà táo đỏ đi ra, "Tiêu Tiêu, súp này uống nhiều một chút, đối với thân thể cậu rất tốt."

Cao tiêu tiêu biết rõ cô bạn này là muốn tốt cho mình, cười gật đầu, "Được."

Bởi vì bốn năm trước vì khó sinh, cộng thêm trong mấy tháng mới sinh không ngồi được, thân thể của cô bệnh căn bản không dứt, bác sĩ nói về sau sẽ không thể mang thai nữa...

Thế nhưng mà cô một chút cũng không hối hận.

Không thể sanh con, không thể kết hôn... Những... này đều không sao cả, dù sao cô đã có Tiểu Bạch, cái này là đủ rồi.

Sau khi ăn cơm tối xong, Thường Hoan Nhan đem TV mở kênh phim hoạt hình, để cho Tiểu Bạch ngồi ở trên ghế sa lon xem, cô tắc thì mang theo Cao Tiêu Tiêu đi vào phòng ngủ.

Cao Tiểu Bạch nhìn bóng lưng hai người thần thần bí bí, quay đầu lại, đem TV mở kênh luật.

Trong phòng ngủ.

Thường Hoan Nhan nhẹ nói, "Tiêu Tiêu, cậu biết không? Cố Hướng Bắc trở về rồi."

Cao Tiêu Tiêu vẻ mặt như thường, "Vậy sao?"

"Đúng vậy a, các người ở ngoại thành không có gặp sao? Xế chiều hôm nay anh ta gọi điện thoại cho mình, nói là đi ngoại thành xem bà ngoại cậu rồi, hàng xóm nói với anh ta cậu bây giờ ở thành phố D." Thường Hoan Nhan nhìn cô, thờ dài nói, "Cũng không biết anh ta đến cùng là có ý gì, nhưng là theo giọng nói của anh ta, mình cảm giác được anh ta rất khâm trọng, cho nên..."

"Cho nên cậu nói cho anh ta biết lời sự thật thật rồi hả?" Cao Tiêu Tiêu nhíu mày.

"Không có. Mình làm sao có thể nói thật à?" Thường Hoan Nhan vội lắc tay, "Mình nói với anh ta chúng ta cũng đã lâu không có liên hệ rồi, mình không biết cậu ở nơi nào. Đúng rồi, anh ta còn lại để cho mình cách liên hệ khi tìm thấy cậu, số di động của anh ta cũng không có thay đổi."

Cao Tiêu Tiêu "Ah" một tiếng, không nói gì.

"Tiêu Tiêu sao vậy?" Thường Hoan Nhan cẩn thận nhìn vẻ mặt yên tĩnh của cô, hỏi, "Nếu như, mình nói là nếu như ah... Cố Hướng Bắc hoàn nguyện ý cùng với cậu một chỗ mà nói..., cậu có hay không suy nghĩ qua, đem chuyện năm đó nói cho anh ta biết?"

Cao Tiêu Tiêu lắc đầu, thấp giọng nói ra, "Vô dụng thôi. Mình cùng anh ta, là không thể nào."

Cố Gia tại thành phố D cũng coi như là người có mặt mũi, hai mẹ con cùng gả cho anh em một nhà... Loại chuyện này, đừng nói năm năm trước, ngay tại lúc này, chỉ sợ cũng không có mấy người có thể tiếp nhận a?

"Cái kia... Cậu bây giờ cùng Hàn Chân như thế nào rồi?" Thường Hoan Nhan lại hỏi.

Cao Tiêu Tiêu sững sờ nhìn cô, "Mình cùng anh ấy?"

Thường Hoan Nhan gật đầu.

Cao Tiêu Tiêu trừng mắt nhìn, nói ra, "Chúng mình là một đôi vợ chồng già, được cái mình muốn, tôn trọng lẫn nhau..."

"Người có nghĩ tới hay không, về sau làm sao bây giờ?" Thường Hoan Nhan xuyết nhìn cô, "Tiểu Bạch năm nay đã bốn tuổi rồi, thằng bé thông minh như vậy, sớm muộn gì cũng sẽ phát hiện Hàn Chân không phải bố của nó. Đến lúc đó cậu giải thích như thế nào với thằng bé? Nó muốn tìm ba ba làm sao bây giờ? Còn có, nếu như Hàn Chân phát hiện cậu dấu một đứa con trai bốn tuổi..."

"Không sao cả ah. Mình sẽ hết sức đem Tiểu Bạch giấu kỹ, nếu quả thật giấu không được, bị phát hiện, thì ly hôn, đều như nhau thôi." Cao Tiêu Tiêu sái thoát nói ra.

Thường Hoan Nhan nghĩ nghĩ, đột nhiên nói ra, "Kỳ thật, mình ngược lại cảm thấy cậu trước nói ly hôn có thể tốt hơn."

Cao Tiêu Tiêu nghi hoặc nhìn về phía cô.

Thường Hoan Nhan tỉnh táo giúp cô phân tích, "Cậu nghĩ lại xem ah, hiện tại cậu mỗi ngày đều nom nớp lo sợ đấy, sợ Tiểu Bạch bị bọn họ phát hiện, không những mình không nổi, còn không có thời gian cùng Tiểu Bạch. Cái kia nếu như cậu đưa ra ly hôn trước, Hàn Chân đưa cho một số tiền sau khi ly hôn? Bọn họ giàu có, tiền sau khi ly hôn cũng phải vài trăm vạn? Cậu không cảm thấy mỗi tháng chuyển vào thẻ chút tiền là đã tính toán trước rồi? Hơn nữa thế sự khó liệu, nếu như bị bọn họ phát hiện ra Tiểu Bạch trước, phát hiện cậu giả tạo thân phận... Đến lúc đó tố cáo cậu tội lừa gạt gì đấy, cậu lúc đó có thể phải bồi thường lại họ?"

Cao Tiêu Tiêu nghe vừa vui vừa lo.

Đúng vậy a, cô có thể bảo đảm mình không lộ ra chân ngựa, thế nhưng mà người khác? Bí mật rồi cũng sẽ biết, huống chi còn có Cố Lệ Thanh trái bom nổ lúc nào không biết.

Nếu này cuộc hôn nhân này lúc mới bắt đầu là sai lầm, Hàn lão gia tử đã qua đời rồi, Hàn Chân lại không thích bị hôn nhân trói buộc như vậy, như vậy hiện tại lựa chọn chấm dứt cũng không quá đáng chứ?

Chỉ là, Cao Tiêu Tiêu trong lòng còn có một chút xoắn xuýt, cảm giác, cảm thấy làm như vậy không quá phúc hậu, dù sao Hàn lão phu nhân cùng mẹ chồng đối với cô rất tốt...

Cuối cùng cô nhẹ gật đầu, "Uh, cậu nói rất có lý, mình sẽ suy nghĩ thật kỹ."

Thường Hoan Nhan thở dài, "Mình cũng đau lòng cho Tiểu Bạch, không có ba ba coi như xong. Mẹ vẫn không thể mỗi ngày cùng nó..."

Cao Tiêu Tiêu mấp máy môi, đuổi lý lại hổ thẹn.

Ban đêm.

Cao Tiêu Tiêu tắm rửa xong, đẩy cửa phòng ngủ lặng lẽ đi vào, quả nhiên, Tiểu Bạch đã ngủ rồi.

Cô tới bên cạnh giường nhỏ nhẹ nhàng ngồi xuống, quan sát khuôn mặt nhỏ nhắn con trai ngủ say.

Nếu như nói con mắt, cái mũi, cùng cô có chút giống..., cái kia trên trán, cái miệng nhỏ nhắn hơi mỏng, cùng với cô quá không giống rồi.

Cao Tiêu Tiêu nghĩ đến bốn năm trước khó sinh, nghĩ vậy hơn ba năm vì sao vất vả cất giấu thành bé không cho người khác phát hiện, cũng nghĩ đến những lời nói kia của Hoan Nhan.

Cuối cùng cô cúi đầu, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tròn mên của con trai hôn một cái, trong lòng đã có quyết định.

Sáng sớm hôm sau, Cao Tiêu Tiêu ngủ thấy mùi thơm tỉnh dậy.

Đi đến phòng bếp, phát hiện Tiểu Bạch cầm chén đĩa đứng trước lò nướng bánh mì nướng, dưới chân còn có cái ghế.

"Không nên vào, điếm tâm lập tức là xong rồi!" Tiểu gia hỏa nói.

Cao Tiêu Tiêu nhìn cười không được, dặn dò nhóc cẩn thận một chút, liền đi vào phòng tắm rửa mặt.

Lại một lần nữa đi ra, tiểu trên bàn cơm đã dọn xong hai cái sandwich, bên trong kẹp chân giò hun khói, rau xà lách, salad, bên cạnh còn có hai ly sữa bò nóng.

"Mammy, có thể ăn rồi." Mặc đồng phục nhà trẻ Tiểu Bạch lại bung hai quả trứng luộc đi ra.

Cao tiêu tiêu nhìn không được lấy điện thoại di động ra chụp một tấm.

Bạn đang đọc truyện *Sưởi Ấm Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.